

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

oversadt paa Dansk af Rasmus Soelberg ;
[Musiqven af Joseph Sarti].

Titel | Title:

Il Filindo opera pastorale per musica, da
rappresentarsi nel teatro reale Danese, in
Copenaga, nell' anno 1760 =; Filindo : et
Hyrdestykke paa Sang til at opføres paa det
kongl. Theatro i Kiøbenhavn i Aaret 1760
Filindo.

Alternativ titel | Alternative title:

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiøbenhavn : trykt udi Hands K. M. privil.
Bogtrykkerie, [1760]

Fysiske størrelse | Physical extent:

111 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

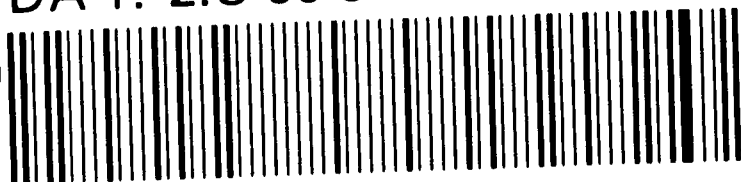
FILINDO

1760

56 - 383

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

1 1 56 0 8 02413 5

+ Rex

Lilands

overprint of R. Solberg.

May 1760.

13-354

IL FILINDO

OPERA PASTORALE
PER MUSICA,

DA.

RAPPRESENTARSINEL THEATRO
REALE DANESE, IN COPENAGA,
NELL' ANNO 1760.

FILINDO

Et Hyrdestykke paa Sang.

Til at opfores paa

Det Kongl. Theatro i Kiøbenhavn,
i Aaret 1760.

Oversadt paa Dansk
af

Rasmus Soelberg,
Dandsere ved det Italienske Skuespil.

Kiøbenhavn, Trykt udi Hands K. M. privil.
Bogtrykkerie.

PERSONAGGI.

FILINDO, Giovane pastore;
amante di Dori.

Il Sr. Domenico Scogli.

DORI, Ninfa dell' antica profa-
pia de' Principi di Delo,
Amante di Filindo.

La Sgra. Marianna Galeotti.

EURILLA, Ninfa, compagna di
Dori, amante di Tirsi.

La Sgra. Vittoria Galeotti.

TIRSI, Pastore Giovinetto aman-
te di Dori.

Il Sr. Pietro Cramer.

ERGASTO, Vecchio pastore,
Padre di Eurilla.

Il Sr. Giuseppe Secchioni.

SATIRO,

Il Sr. Pietro du Claud.

La

Personterne.

FILINDO, En ung Hyrde; forelsked i Doris.

Mr. Domenico Scogli.

DORIS, En Nymfse af gammel Kongelig Herkomst i Delo, og forelsked i Filindo.

Madfel. Marianna Galeotti.

EURILLA, En Nymfhe; i Selsskab med Doris, forelsked i Tirsis.

Madfel. Victoria Galeotti.

TIRSIS. En ung Hyrde, forelsked i Doris.

Mr. Peter Cramer

ERGASTO, En gammel Hyrde, Eurillæ Fader.

Mr. Joseph Secchioni.

SATIRO, En Skovtrolld.

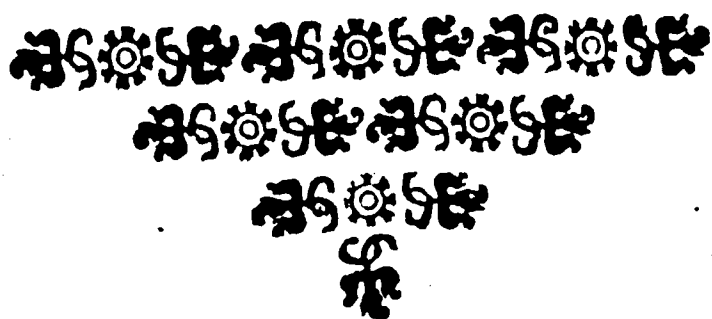
Mr. Peter du Claud.

La Musica è composta dal Sgr.
Giuseppe Sarti Mastro di
Capella, in servizio di Sua
Maestà il Rè di Dannimar-
ca &c.

I Balli sono composti dal Sgr.
Alessandro Pescarolo in ser-
vizio di sua Maestà il Rè di
Polonia.

Il vestiario è dell' invenzione del
Sr. Francesco Galeotti

La scena è in Delo.

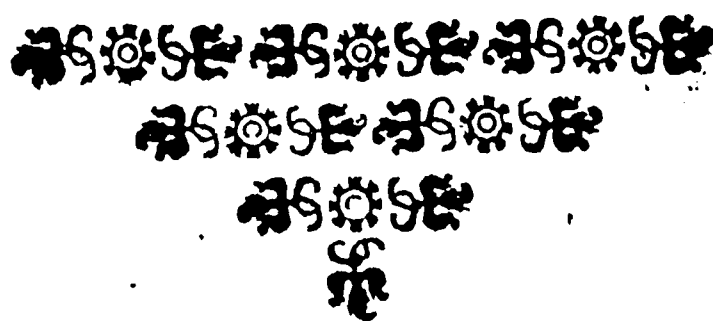
ARGO-

Musiquen er componeret af Mr.
Joseph Sarti Kongel. Capell-
Mester ved Hoffet i Danne-
mark.

Dansene ere Componerede af Mr.
Alexander Pescarolo, ellers
Dansere i Hans Majestæts
Tieneste Kongens af Polen.

Klædedragterne ere inventerede af
Mr. Francesco Galeotti.

Skuepladsen er i Delo.

ARGOMENTO.

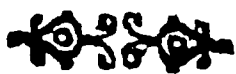
Vendendo i Pastori dell' Isola di Delo, i quali vivevano allora in forma di Repubblica, che nelle vicine Provincie ardeva la guerra, risolsero, per porsi in difesa, d'eleggere un Principe fra loro; e come sapevano, che Dori bellissima Ninfa era l'unico rampollo dell' antica prosapia de' loro Regnanti. Pensarono, che dovesse esser Principe quell' istesso, ch' ella eleggerebbe per consorte. Ma poi scoprendo, ch' ella era Ardentemente amata da Tirsi e Filindo Pastori di pari merito, ed ambi egualmente grati a' popoli, stabilirono di dividere tra questi due giovani la fortuna, in pregiudicio dell' istessa Dori, ed ordinarono, che quegli, il quale avuta la sorte d' esser da lei eletto in consorte, dovesse restar contento della bellezza adorata, lasciando all' altro la gloria del Principato. Ciò, che fù tutta cabala di Ergasto, con oggetto, che quello, a cui fosse toccato di regnare, potesse Sposar' Eurilla

Indholdet.

Da Hyrderne, paa Den Delo, som paa den Tiid levede under en indbyrdes Republicanisk Regiering, saae: at der var Krig i de næstliggende Provincier, besluttede de, for at sætte sig til Modværge, at udvælge en Fyrste iblandt dem, og da de vidste at Doris en meget denlig Nympfe, var den eeneste Døtt tilovers af deres gamle Regenteres Stamme, tænkte De: at den burde være deres Fyrste, som hun udvalgte sig til Mand. Men da de siden fornam, at hun var inderligen elsket af Tirsi og Filindo, begge Hyrder, lige i Fortienester, og begge lige høyt elskede af Folket, besluttede de at deele Lykken imellem disse tvende unge Mennisker, og det til Glæde for Doris, og befalede, at den, som fik den Lykke at blive af hende udvalgt til Mand, skulde være fornøjet med at øse denne tilbedelige Skønhed, og lade den anden Uren af Herredømmet; Hvilket alt var saaledes opspunden af Ergasto, i Hensigt, at den, som det tilkom at regiere, kunde gifte sig med Eurilla hans Daatter,

rilla di lui figlia, come quella, che dopo Dori, era la più bella, e più cospicua Ninfa di Delo: così Dori ch'era amante di Filindo, trovasi in necessità, o di perdere l'amante, o di far a lui stesso perdere il regno. Ella però con finezza d'affetto risolse di persuaderlo ad abbandonarla; Ma egli con altrettanta generosità rifiutò la sorte di regnare, per ottener l'amata.

Tirsi all'incontro trasportato da genio ambizioso, diede con inganno la fede di sposo ad Eurilla, sperando aver il trono per poscia abbandonarla, e con autorità levare all'istesso Filindo l'amata Dori; ma non le riuscì, poichè l'oracolo decise: che, chi avesse liberato L'Isola da un mostro orribile, che tutto devastava, dovesse Regnare, e liberamente sciogliere la sua sposa. Tal sorte meritò Filindo, il quale generosamente diede parte a Tirsi ancora all'acquistato trono.

ATTO

som den der nest Doris, var den deyligste og anseeligste Nymphe i Delo: Doris altsaa som var forelsked i Filindo fandt sig i Kniibe med, enten at miste sin Kiereste, eller og være Skyld i at han mistede Regieringen. Dog besluttede hun, af Kierlighed til ham, at overtale ham til at forlade hende, men hand med ligesaa stor Høymodighed afflog og forkastede den Lykke at regiere for at beholde hans Kiereste.

Tirsis derimod opblæst af Regieresyge, gav med Ewig sit Løfte paa at vilde være Eurilles Brudgom, i Haab at faae Tronen, og siden forskyde hende, og med Magt og Høymodighed tage den allerkiereste Doris fra Filindo; men det lykkedes ham ikke, efterdi Oraclet besluttede: At den, som befriede Den fra et forskrekkelig Udyr, som ødelagde alting, skulde regiere, og frit udvælge sig en Brud. Denne Lykke erhvervede Filindo sig, som dog med UEdelmodighed gav Tirsis Deel i Tronen og Regieringen med sig.

ATTO PRIMO.

Scena Prima.

Giardino delizioso con fontana,
e statue.

Dori, ed Eurilla con postorelle, a sedere sopra
un cespuglio, intrecciando una Ghir-
landa di fiori, poi Ergasto.

Dor.)

Eur.)

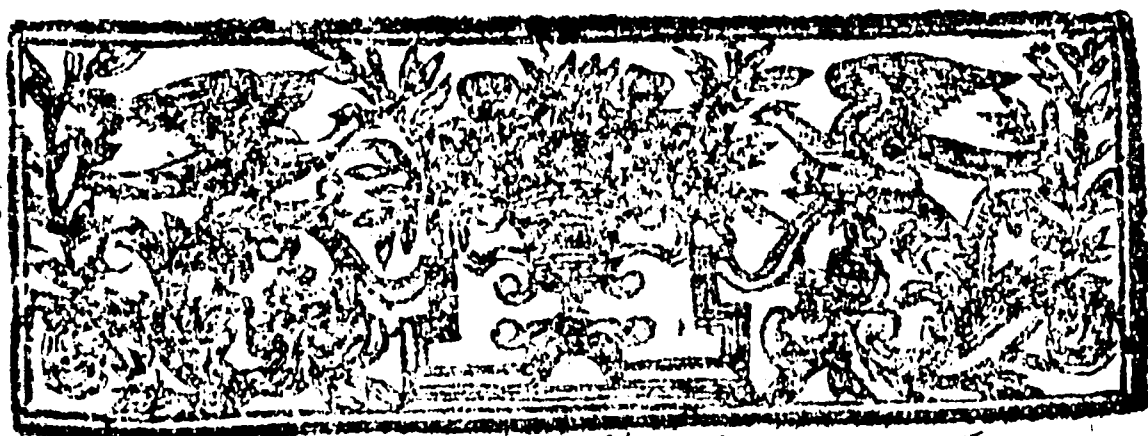
a. 2.

Vaga rosa, bian-
co giglio,
E voi tutti ameni
fiori,

Invitate,
Innamorate
Un la mano, e l'
altro il ciglio.

(Vedendo Ergasto s'alzano, e lasciano ivi la
Ghirlanda.)

Erg.

Den første ACT.

Første Scene.

En deylig Have med Vandspring og
Billeder.

Doris, og Eurilla med Hyrdinder, siddende paa
en Græsbenk, flættende en Krands af
Blomster, siden Ergasto.

Dor.) Begge: **L**indige Rose, hvide
Eur.) Lillie,
Og alle 3 behagelige
Blomster,
En indbyder Haanden til
at afplukke Eder
Og en anden af Jer
Indtager Dynene.

(Naar de seer Ergasto staar de op og lader
Blomster Krandsen blive liggende der
hvor de sad.

Erg.

Erg. O bella Dori, il tempo vola: intorno
Arde la guerra, e già la Patria chiede
Ch' un Principe s' elegga; A te che
fei

De' nostri antichi Regi il germe solo
Par che doveasi il foglio,
E con il foglio il Regnator Conforte;
Ma che prò, se la forte
Quì non lascia tra noi nell' armi
esperto,

Sol che Filindo, e Tirsi?

E son Tirsi, e Filindo ambi di merto.

Ambi pari d' etade,

Ma l' un', e l' altro acceso

Di tua sola beltà, d' eguale ardore.

Eur. (E' questo, o Ciel! che mi traffigge
il core.)

Erg. Divise la fortuna

Il consenso comune, e già risolse,

Pria che toglierti il cor, rapirti il

Trono:

Chi del tuo amor fia degno,

Sarà tuo sposo, e godrà l' altro il

Regno.

Dor. (Che ascolto!)

Eur.

Erg. O deylige Doris, Tiiden forløber; paa alle
Kanter

Brænder Krigens Lue, og Fædrelandet
har nu nødig

Alt der udvælges en Fyrste; Du som er
den eneste

Øvst af vores gamle Kongers Stamme,
Synes mig at være den som Tronen til-
kommer,

Og tillige med Tronen en regierende Ge-
mal;

Men hvad hjælper det, da Skiebnen her
ey har

Ladet tilovers imellem os, andre erfarende i
Baaben

End allene Filindo, og Tirsis?

De ere hverandre liige i Fortienester.

De ere begge liige gamle,

Men baade den ene og den anden er lige stærk
Forelsked i din Skønhed.

Eur. (Det er just dette, o Himmel! som igien-
nemstikker mit Hierte.)

Erg. Det almindelige Samtykke har

Deelt Lykken, og har alt besluttet,

Førend at betage dig et Hierte som du el-
sker, heller at betage

Dig Tronen: Den som bliver din Kier-
lighed værd,

Skal være din Brudgom, og den anden
skal have Riiget.

Dor. (Hvad hører jeg?)

Eur.

Eur. (Ahi, che fara?)

Erg. Soffri costante,
E condona alla Patria
Per la difesa sua l'ingiusta legge,
Se t'uguaglia a un' Impero -----
Dori, tu non rispondi?

Dor. Non creder già, che nel silenzio
mio

Abbia parte l'orgoglio. Io dono,
oh Dio!

La ragion del comando,
Dono alla Patria, e al suo timore.
Vanne:

Teco porta i miei voti,
E il pensare allo sposo a me sol resti.

Erg. Perchè fai ben donar, nulla perdesti.

Dor. (O confuso mio core!)

Eur. (Ed è pur vero
(Ciò, chè narrasti, o Genitore?)

Erg. (Il fine
Tosto saprai d' miei pensier sagaci.
Figlia, t'arride il Fato; esulta, e taci.)

Torrente che scende

Dal monte improvviso,
Sorprende

Eur. (Ach, hvorledes vil det gaae til?)

Erg. Hav Taalmodighed,
 Og tilgiv Fædrenelandet
 For sit Forsvars Skyld, den ubillige Lob,
 Da den agter dig lige saa høyt som et
 Rige

Doris, du svarer en?

Dor. Troe ikke, at min Taushed
 Kommer af Stolthed. Jeg giver o Guder!
 Min Rettighed til Regieringen,
 Meget gierne til Fædrenelandet, Og til
 dets Nytte. Gaae:
 Og bring mit Ønske til de andre af Folket,
 Og lad mig allene tænke paa at udvælge
 mig en Brudgom.

Erg. Efterdi du saavel veed at ønske og give,
 saa taber du intet

Dor. (O mit forvirrede Hierte!)

Eur. (Og er det dog sandt,)
 (Hvad du fortalte, o Fader?)

Erg. (Du skal snart
 Gaae mine flygtige Tanker at viide.
 Min Daatter, Eliebnen er dig gunstig;
 Glæd dig, og tie.)

En sterfløbende Flod som kommer ned
 Af et Bierg uformodentlig
 Gier en Hyrde

Il pastore
 Si pallido in viso,
 Che mostra il timore
 Che sente nel cor.
 Tu faggia che sei
 Non mostri dolore,
 Del fàto, a cui dei
 Sommetterti ogn'or.

(parte,)

Scena II.

Dori, ed Eurilla.

Eur. Perche, o Dori s' adombra
 Del tuo ciglio il seren, mentre tu
 puoi

Sceglie de lumi tuoi
 L' adorabile oggetto?

Dor. In van me l' chiedi,
 S' io stessa nol comprendo.

Eur. Ah che s' io fossi amante,
 Di sì fausto destin quanto godrei!

Dor. Dunque amante non sei?

Eur. Pur troppo sento al cor,
 Del faretrato amor
 L' ardente face.

Dori

Forbauset,
 Saa at han blegner i Ansigtet,
 Og viiser den Angst,
 Hand finder i sit Hierte

Du er saa viis,
 Alt du en viiser dig Corrigfuld
 Over Gliebneen, som du
 Maa underkaste dig.

(gaar.)

II Scene.

Doris og Eurilla.

Eur. Hvorfore, fiere Doris seer du saa
 Forvirret ud, da du dog fand
 Udvælge efter dit Behag
 Hvem du vil til Kiereste?

Dor. Det er unyttigt at du spørger mig derom,
 Thi jeg begriber det en selv.

Eur. Ach hvis jeg var den som mand var forelsked udi,
 Hvor høyligen vilde jeg en glæde mig over
 min lykkelige Gliebne?

Dor. Er du da en forelsked i nogen?

Eur. Jo jeg finder alt for vel i mit Hierte
 Kiærligheds Vile og dens
 Brendende Blus.

Dori se tu nol fai,
Dirti non fò di più;
Lasciami in pace.
E se un ingrato adoro,
Nò, di contento mai
Non son capace.

(parte.)

Scena III.

Dori poi Filindo.

Dor. Filindo, anima mia,
Jo che farò? Tu che farai?
Vacilla

Quella gara, in cui pari
Fu il nostro amor: Convienne,
Per cangiarmi col scettro,
Che tu troppo in'adori; o è forza
almeno,
Che per sceglierti sposo,
E per rapirti il Trono, io t'ami
meno.

Fil. Care selve, aure vaganti,
I pensieri serenate,
E lasciate,
Che il mio bene offra amoroso,
Al mio cor dolce riposo.

Ma

Hvis du en veed det Doris,
 Da kand jeg en sige dig mere;
 Lad mig være i Roe.
 Og da jeg tilbeder en Utaaknemmelig,
 Kand jeg aldrig
 Være fornøyet.

(gaar.)

III Scene.

Doris, siden Filindo.

Dor. Filindo, min Siæl,
 Hvad skal jeg gjøre? Hvad vil du gjøre?
 Den

Gaste Goed som vores Kierlighed stoed paa,
 begynder

Alt vakte: For at antage mig, i Stæden
 For et Scepter, burde du jo tilbede mig
 Alt for høyt, eller og er det i det ringeste
 en Nødvendighed,

Alt jeg, for at udvælge dig til Brudgom,
 Og for at betage dig Tronen, elskede dig
 med mindre Kierlighed.

Fil. Rikere Skove, behagelig blæsende Lust
 Stiller mine Tanker tilfreds
 Og tillader
 At min kiereste Skat, kand
 Forskaffe mit Hierte Noelighed.

Ma quivi è l'Idol mio? Cieli! che
veggió?

Cara Dorì.

Dor. Filindo.

Fil. E perche spira
Delle vaghe pupille
Languido il brio?

Dor. Tu m'ami?

Fil. Dubiti forse?

Dor. Oh Dio!

Fil. Se l'acceso mio cor giura adorarti,
Che t'afflige?

Dor. Il lasciarti.

Fil. Che sento? o Numi! un fulmine
che cada

Tanto non puote sgomentarmi; ah
dimmi,

Dimmi qual'è mia forte?

Dor. O che Tirsi, o Filindo
Jo m'elegga in consorte.

Fil. E tu m'ami? e perplessa, irresoluta
Scordasti già, ch' il tuo Filindo io
sono?

Dor.

Men er min Gudinde her? Himle! hvad
seer jeg?

Allerfæresten Doris.

Dor. Filindo.

Fil. Og hvi seer du
Saa bekymret ud
Af dine deylige Dyne?

Dor. Elsker du mig?

Fil. Evidler du maaskee derpaa?

Dor. O Guder!

Fil. Naar mit af Kierlighed til dig antændte
Hierte sværger
Paa at det tilbeder dig, hvad foruroeliger
dig da?

Dor. At forlade dig.

Fil. Hvad hører jeg? o Guder! om en Lynild
flog ned, da
Kunde den ey gjøre mig saa bestyrret; ach
siig mig,
Siig mig, hvad Eliebne skal jeg have at
vente?

Dor. At jeg enten skal udvælge Tirsis
Eller Filindo til min Brudgom,

Fil. Elsker du mig ey? og hvorledes fand du da
blive saa
Forvirret og glemme at jeg er din Filindo?

Dor. Se tu sei mio, del tuo rivale è il
Trono.

Fil. Fasti, e grandezze alla fortuna io
cedo.

Godo, ch' anzi un impero in te si
cangi,

E nel ben ch' io possiedo

Non abbia parte altri che amore.

E piangi?

Dor. Piango perche del Regno

Ti rendi, allor ch' il perdi, ancor più
degno.

Fil. L' innamorato core,

Fuor che il suo ben, ogn' altro ben
disdegna.

Dor. O Filindo.

Fil. Mio Sol.

Dor. Lasciami, e regna.

Fil. Ah tu m' offendi, e l' alma
Oltraggiata risente
Un timor, che non m' ami.

Dor. Jo t' amo, o caro;

Ma in ubbidirti io temo,
Non amarti abbastanza.

Fil.

Dor. Hvis du bliver min, da hør Tronen din
Medbeylere til.

Fil. Pragt, og Høyheder afstaaer jeg gjerne for
Lykken.

Derimod glæder jeg mig ved at faae dig
i Stæden for

En Regiering, og at i den Skat jeg da
eyer

Ingen andre haver Part end Kiærlighed:
Og du græder?

Dor. Jeg græder over at du gjør dig
Meere værdig til Regieringen i det du for-
kaster den.

Fil. Et forelsked Hierte foragter ald anden
Kiigdom

Naar det kand beholde sin fiere Skat.

Dor. O Filindo.

Fil. Min Soel.

Dor. Lad af at elske mig, og tag Regieringen.

Fil. Ach du gjør mig imod, og du gjør mod
min Siæl

En Uret, saa at den føler

Eil Frygt at du ey elsker mig.

Dor. Jeg elsker dig, o allerkiæreste;

Men ved at adlyde dig, frygter jeg

Ey at elske dig høyt nok.

Fil. Ch' altro offender mi può, che l' in-
costanza?

Se agli occhi miei
Fossi men bella,
Più non vorrei
Dir, che sei quella,
Per cui s' affanna,
Ch' ama il mio cor.

(parte.)

Dor. Amor crudele, fortuna incoostante
Da me che pretendete?
Ah che mi sento in sen spezzarmi
il core!

Chi mai provò di me più fier dolore?

Vedrò sì ria procella
Cangiata in bel sereno?
E lieta nel mio sen
Vivrà la pace?

Ah nò che il rio destino
Tiranno ogn'or così
Sempre è fallace.

(parte.)

Scena IV.

Tirsi, poi Eurilla.

Tir. Vaga il piè, gira il guardo,
Ma non trovo, e non miro
L'ado-

Fil. Hvad fand andet fortørne mig end Ubestandighed?

Hvis du i mine Dyne
 Var mindre dærlig,
 Da vilde jeg ey meere
 Sige, at du er den,
 For hvilken mit Hierte sukker,
 Og som det elsker.

(gaar.)

Dor. Grumme Kierlighed, ubestandige Lykke,
 Hvad forlanger I af mig?
 Ach jeg fornemmer mit Hierte briste i mit
 Bryst!

Hvem har nogen Tiid solet saa stor Smerte
 som jeg?

Skal jeg vel saa at see saa stor en
 Storm

Alt sagtes og legge sig?

Og skal i mit Hierte

Nogen Tiid Fred og Roelighed
 optive igien?

Ach nej den haarde Skiebne
 Er altiid saa tyrannisk
 Og bedragelig.

(gaar.)

IV Scene.

Tirsis, siden Eurilla.

Tir. Jeg gaaer, og seer overalt omkring mig,
 Men jeg finder og seer endda ey
 B 5 Min

- Eur.* E' adorata mia Dori;
Ma giunge Eurilla a importunarmi.
- Eur.* Ma come Tirsi solo,
Si consiglia con l'aure?
- Tir.* Ah, che pur troppo
Compagni hò i pensier miei.
- Eur.* E non v'ha parte amor?
- Tir.* Più che vorrei.
- Eur.* E la fe, che ad Eurilla un dì giurasti,
Non ti sovieni?
- Tir.* Il sovvenir ti basti.
- Eur.* Ah crudele! fò che infiamma il tuo
feno
Un' altro ardor.
- Tir.* Nol niego; amore
Nè bei lumi di Dori
Pose la face, onde il mio core ac-
cenda.
- Eur.* Ah ingannator.

Scena V.

Dori, e detti.

- Dor.* **D**eh lascia,
Che se parla di me, risposta io
renda.

Tir.

Min Doris, som jeg tilbeder;
Men der kommer Eurilla for at giøre mig
Uleylighed.

Eur. Og hvorledes Tirsis allene
Raadfører sig her med den fløle Lust?

Tir. Ach jeg har Selskab
Noß i mine Tanker.

Eur. Og har Kierlighed da ingen Deel i dem?

Tir. Meere end jeg vilde.

Eur. Og den Oprigtighed som du forhen svær
Eurilla,
Erindrer du den ey?

Tir. Det er dig noß at den erindres.

Eur. Ach gruesomme! Jeg veed at en anden
Kierlighed
Er optændt i dit Hierte.

Tir. Det negter jeg ey; Kierligheden
Har i Doris deylige Dyne ladet brænde
Det Blus; hvorved mit Hierte er antændt

Eur. Ach din Bedragere.

V. Scene.

Doris og forrige.

Dor. Jeg beder at,
Hvis mand taler om mig, at jeg maa
gibe mit Svar.

Tir

Tir. O forte!

Eur. E che fia mai?

Dor. S'è ver, che m'ami,
Già destinarti io posso
Alle mie nozze.

Tir. O me felice!

Dor. Piano:

Sappi pria, che di Delo alto decreto
Vuol, che non sia regnante
Chi sposo a me farà.

Tir. Numi, che intendo!
E tu consentirai perder il foglio?

Dor. Così vuole la Patria, io così voglio.

Eur. (Attonito rimane.)

Dor. Or dimmi o Tirsi,
Che risolvi?

Tir. Pensarvi.

Eur. (Tra speranza, e timor ogn' ora
peno.)

Dor. L'orgoglio ed amore
Regnare non può,
L'aligerò Arciero
Vuol solo l'impero
D'un cor che che piagò.

(parte.)

Eur.

Tir. O Skiebne!

Eur. Og hvad vil her blive af?

Dor. Dersom det er sandt at du elsker mig,
Saa kand jeg nu bestemme
Mit Bryllup med dig.

Tir. O jeg Lyksalige!

Dor. Sagte:
Viid først at i Delo er besluttet
Alt den, en bliver regierende,
Som bliver min Brudgom.

Tir. Guder, hvad hører jeg?
Og vilde du vel miste Tronen?

Dor. Fædrenelandet vil have det saaledes, og jeg
vil det ogsaa.

Eur. (Hand standser af Forvirring.)

Dor. Gik mig nu Tirsis,
Hvad beslutter du.

Tir. Jeg maae betænke mig.

Eur. (Jeg svever med Smerte imellem Haab og
Frgt.)

Dor. Hofmod, og Kiærlighed
Kand en regiere.

Den vingende Bueskytte
Vil have Herredømmet
Over det Hierte, som han har
saaret.

(gaar.)

Eur.

Eur. Il tuo destino o Tirsi
Intendi?

Tir. Intesi.

Eur. E comprendesti poi,
Che se regnar tu vuoi,
Come fosti ad Eurilla,
Così a Dori infedel esser tu dei?

Tir. Deh lasciane la pena a' pensier miei.
Lo fò; tu sei bella,
Ma nò, Non sei quella,
Vezzosa mia stella,
Che il cor mi piagò.
Perdona se amore
Propizio al tuo core
Fedel non andò.

(parte.)

Scena VI.

Eurilla poi Dori, indi il Satiro.

Eur. Non sò se sperar debba
Il mio core agitato -----

Dor. Spera Eurilla.

Sat. Belle Ninfe son quì.

Eur. Oimè, che veggio.

Dor. Lasciami, orrendo Mostro.

(fugge.)

Sat.

Eur. Tirlis har du hørt
Din Skiebne?

Tir. Ja jeg hørte den.

Eur. Forstod du og desuden,
At hvis du vil regiere,
Maa du blive Doris ligesaa
Utroe, som du har været mod Eurilla.

Tir. Det lad du mine Tanker bære Omsorg
for.

Jeg veed det; Du er deylig,
Men du er dog ey, den
Min yndige Stierne
Som har saaret mit Hierte.

Undskyld Kierlighed

At den har været dit Hierte u-
gunstig,

Og ey holdt bestandig med dig.

(gaar.)

VI Scene.

Eurilla, siden Doris, derefter Skobtrollden.

Eur. Jeg veed ey om mit forvirrede
Hierte skal funde haabe.....

Dor. Haab til det beste Eurilla.

(Skobt.) Smukke Nympher her er jeg.

Eur. Ah hvad seer jeg!

Dor. Lad mig være i Ro, du græsselige Udyr.

(flyr bort.)

(Skobt.)

Sat. Una sola mi basta.

Eur. E tanta forza,
Satiro mio gentile, usi con me?

Sat. Sò che sempre mi fuggi.

Eur. Or son con te.

Io quì stava di fiori
Un vago ferto al tuo bel crin tessendo

Sat. E dov' è?

Eur. La nel suolo
Lasciollo Dori, che con me il facea.
Dammelo.

Sat. (E di costei pur quì mi fido?)

Eur. Tu m'aita a compirlo.

Sat. Jo quì m'asfido.

Eur. Se ad altri ini vedrai
Giurar costanza, e fe,
Allor ben mio con te
Favella amore.

Sat. Sarà mendace il ciglio,
L'alma fedel farà?
Il labbro mentirà,
Ma non il core?

Eur. Se ad altri &c.

(gli da una spinta, e parte.)

Sat. Ah scellerata indegna!

Ohime, ch' io sono in pezzi; e là
è il cervello, Che

(Skovt.) Jeg har nok i en.

Eur. Bruger du artige

Skovtrolde saa stor Magt mod mig?

(Skovt.) Ja jeg veed at du altid vil løbe bort
for mig.

Eur. Nu er jeg hos dig.

Jeg stod her og flettede en yndig

Blomster-Krands til dit smukke Hoved.

(Skovt.) Og hvor er den?

Eur. Der paa Jorden

Lod Doris den ligge, hun som hjalp mig at
gøre den;

Giv mig den.

(Skovt.) (Og jeg er saa godtroende her med
hende?)

Eur. Hielp du mig at gøre den færdig.

(Skovt.) Ja jeg sætter mig her.

Eur. Hvis du seer at jeg til andre

Swærger Bestandighed, og Op-
rigtighed,

Saa lad Kierlighed da

Tale med dig.

(Skovt.) Ansigtet skal kunde forstille sig

Dog maa jo Sielen være oprigtig?

Munden skal kunde lyve;

Men lad Hiertet dog en bedrage?

Eur. Hvis du &c.

(Hun støder ham over Ende og gaaer.)

(Skovt.) Ach du troeløse Bedrageriske!

Alah hillemen, jeg er i tu, og der ligger
Hiernen,

E

Som

Che appunto è il primo fra le doglie
tante

A uscìr di capo, a chi vuol far l'
amante.

Scena VII.

Tirsi, e Satiro.

Tir. O Regno! o Dori!

Sat. Ferma bel postorello.

Tir. Ohime!

Sat. Non ti smarrir, vieni e pian piano
Scioglimi questi lacci.

Tir. E chi di fiori
Ti fe nodi sì vaghi?

Sat. Jo quì poc' anzi
Che impietosir volea la Ninfa mia,
Incominciai questa magia d'amore.

Tir. Voglio impararla anch' io,
Che raddolcir vorrei.
Della mia bella il core.

Sat. E' facile; mi sciogli e te la insegno.

Tir. Ti sciolgo a questo patto.
Eccoti in libertà.

Sat. La vuoi saper? non credere a beltà.

(fugge.)

Sce-

Som just, blandt alle Smerter, er den
første, der
Gaaer ud af Hovedet, paa dem som for-
lieber sig.

VII. Scene.

Tirsis og Skovtrolden.

Tir. **O** Kiige! o Doris!
(Skovt.) Vies min smukke Hyrde.

Tir. Ach hvad er det!

(Skovt.) Vær ey bange, kom hid og løs mig
saa sagte

Uf disse Baand.

Tir. Og hvem har giordt dig disse
Saa yndige Baand af Blomster?

(Skovt.) Jeg vilde for lidet siden her
Bringe min Nymphe til Medlidenhed med
mig,

Og begyndte paa dette Kierligheds- Heye-
rie.

Tir. Det vil jeg og lære,
Eh! jeg vilde bevæge
Min deyliges Hierte.

(Skovt.) Det er let; løs mig saa skal jeg lære
dig det.

Tir. Paa dette Villkaar vil jeg løse dig.
See nu er du i Frihed.

(Skovt.) Vil du vilde det? Troe aldrig Skion-
hed.

(løber bort.)

Scena VIII.

Tirsi, poi Filindo.

Tir. Mostro fucido, e vile!*Fil.* Inclito prence.*Tir.* E chi t' apprese
Così nominarmi?*Fil.* Non andrà gran tempo
Che sposo io sia di Dori;
E con la bella Eurilla tu regnante.*Tir.* Troppo faresti fortunato amante.
Jo sò che al merto mio dovuto è il
regno,
Ne soffrirò Regnante
Che degli affetti miei alcun disponga.
Dori vezzosa io vuò compagna al
trono:
Tu sappi il tuo dover; io son chi
sono.

(parte.)

Scena IX.

Filindo solo.

Altri de' geni tuoi turgidi, e vasti
Tragga l'idea fastosa,
Che quest' alma amorosa;

Espe-

VIII Scene.

Tirsis siden Filindo.

Tir. Du skidne og hæsselige Vandsskabning!
 Fil. Store Tyrste.

Tir. Og hvem har lærdt dig
 Alt kalde mig saaledes.

Fil. Det vil ey vare lang Tiid
 Alt jeg skal være Doris Brudgom,
 Og du med den deylige Eurilla regierende.

Tir. Du blev da en alt for lykkelig Elskere.
 Jeg veed at jeg har Fortienester til at faae
 Riiget,
 Og naar jeg bliver regierende da taaler jeg
 ey
 Alt nogen vilde have at sige imod min Rier-
 lighed til hvem den
 End er. Den yndige Doris skal giøre mig
 Selskab paa Tronen.

(gaar.)

IX Scene.

Filindo allene.

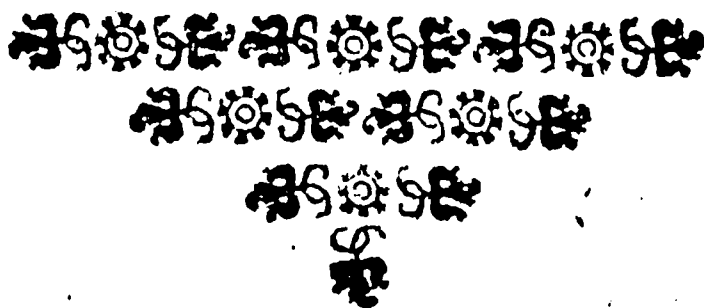
Hans opblæste Sind drages
 Af andre stolte og forsængelige Tanter,
 End den forelskte Siæl;

Espero al sole, indica Selce al Polo
Non segue, e non desia, che l'amor
solo.

Talora
In su l'aurora
L'auretta lusinghiera,
Scherzando, dice spera;
Ma poi si cangia in vento,
Che a tutti fà spavento,
Mormora, freme ogn'or,
Va sollevando il mar.

Così il mio cor in pace
Ardeva alla sua face;
Ma il giel disturba il fuoco,
Comincio a sospirar.

Fine dell'atto primo.

ATTO

Der ligesom Aften-Stierne viiser hvor Solen
er, og Magnetten

Viiser til Nordpolen, ey følger efter, eller
drages af andet end Kierlighed.

Ligesom

I Dagbrækningen

Den behagelig køle Luft

Ulander sagte og lover at mand
kand haabe godt

Veyr, men siden forandrer sig
til Storm,

Com gjør alle bange,

Med suusen og bruusen overalt,
Og oprører Havet.

Saaledes brændte mit Hierte i Røe,
Ved det Fakkeld der optændte det;
Men Kulden dæmper Ilden,
Ja jeg begynder at sukke.

Ende paa den første Act.

ATTO SECONDO.

Scena Prima.

Bosco.

Tirsi, e Dori incontrandosi, poi
Filindo.

Tir. Ma qual incontro o Numi!
Dove rivolgi i passi
Terena Deità?

Dor. D'Eurilla in Traccia
A venerar primiera
La mia Regina,

Tir. Come?
Che Regina? per anco
Non giunse meco al Regio grado.

Dor. Forse
Tua fe non le giurasti?

Tir. Sì; ma tu bella il mio core incatenasti.
Odi mi ben.

Dor. A chi parli?

Tir. Parlo a voi luci care.

Fil.

Den anden Act.

Første Scene.

En Skov.

Tirsis, og Doris som møder hverandre,
derefter Filindo.

Tir. Hvilket Møde o Guder!
Hvor agter du dig hen
Min Jordiske Gudinde?

Dor. Jeg gaaer hen, for at være
Den første, der haver den Ære, at hilse
Eurilla som min tilkommende Dronning.

Tir. Hvorledes?
Hvem Dronning? hidindtil endnu
Er hun med mig en kommed til Kongelig
Bærdighed.

Dor. Maaskee at
Du en har givet hende dit Egteskabs
Løfte?

Tir. Jo; men du deylige, har belænket mit
Hierte.

Hør min Skat

Dor. Hvem taler du til?

Tir. Til disse allerkiæreste Dyne taler jeg.

Fil. (O Dei che miro!)

(in disparte.)

Dor. Tirsi; mira chi son, pensa chi sei.

Tir. Deh concedi pietade
D' un Prence supplicante al core
opresso.

(s'inginocchia.)

Dor. Sorgi, torna in te stesso.

Tir. Deggio sperar?

Fil. (Indegno!)

Dor. Sperar deve
Sol il mio bene a cui giurai costanza.

Fil. (Ah gelosia crudele!)

Tir. Son io dunque il tuo bene? oh cielo!
oh forte!

Dor. Deggio la fede mia-----

Fil. Al tuo conforte.

(palesandosi)

Tir. Oh destino!

Dor. O fortuna!

Tir. Vedi Filindo, ch' oggi
Alla vezzosa Dori il cor io dono:
Tu sappi il tuo dover; io son chi
sono

Dori mia cara, e bella.

(a Dori.)

Dammi un tuo sguardo almeno;
Lascia

Fil. (O Guder hvad seer jeg?)

(affides.)

Dor. Tirlis; betragt hvem jeg er, og tænk hvem du er.

Tir. Jeg beder dig hav dog Medlidenhed
Med en ydmyg bedende Fyrstes beflemte
Hierte.

(falder paa Knæ.)

Dor. Staa op, og gaae i dig selv; tænk hvad du gjør.

Tir. Skal jeg kunde haabe?

Fil. (Uværdige!)

Dor. Min allerkiereſte Skat ſkal
Allene haabe; ham ſom jeg har ſvoret
Beſtandighed.

Fil. (Ach haarde Jalofie!)

Tir. Saa er jeg da din Skat? O Himmel!
Hvilken Lykke!

Dor. Jeg haver givet mit Lofte paa oprigtig
Kierlighed

Fil. Til din Brudgom.

(I det hand lader ſig tilkiende.)

Tir. O Hændſe!

Dor. Hvilken Lykke!

Tir. Seer du Filindo, at jeg i Dag
Giver mit Hierte til den yndige Doris:
Du maa vide din ſkyldige Pligt; thi jeg
er den jeg er.

Min deylige og ſmukke Doris,

(til Doris.)

Giv mig et Dyelaſt i det ringeſte;
Og

Lascia che in quel bel seno.
 Rimiri la mia stella,
 Che guida egli è per me.
 Sovvengati chi sono;

(a Filindo.)
 Abbassa il guardo al suolo
 E pensa ch' io son Rè.

(parte.)

Scena II.

Filindo, e Dori.

Fil. E' giusto ormai che a parte goda
 anch' io

De' tuoi piaceri; alfin farai Regina.

Dor. Crudel! e merto i tuoi sospetti?

Fil. Oh Dio!

Condona all' amor mio

L' ombre, che insorger fa la mia
 sciagura.

Dor. Coprono l' ombre il sol, ma non l'
 oscura.

Fil. Ma t' offre Tirsi il Regno.

Dor. Offre quel solo

Che io gli cedei, che tu sprezzasti:
 ah caro,

Ma ingiurioso amante.

Fil.

Og tillad at jeg i dette Hierte
 Maa see den Stierne
 Som er min Fedsagere.
 Erindre dig hvem jeg er;

(til Filindo,)

Glaae dine Dyne ned til Jorden,
 Og tænk at jeg er Konge.

(gaar.)

II Scene.

Filindo, og Doris.

Fil. Det er jo dog billigt at jeg og maa saa
 affides

Glæde mig over din Fornøjelse; endelig
 bliver du Dronning.

Dor. Ubarmhiertige! og fortiener jeg at du har
 mig saa mistænkt?

Fil. O Guder!

Tilgiv min Kierlighed de Eviskraadig-
 digheds Skyer,

Som min flette Lykke opvækker hos mig.

Dor. Skyer kand vel forhindre Solens Klar-
 bed, men ey formørke den.

Fil. Men Tirsis tilbyder dig et Riige.

Dor. Hand byder mig ey andet end det
 Jeg har afstaaed ham, og som du forag-
 tede: O Kiære
 Men ubillige Elskere.

Fil,

Fil. Deh perdonami, o Dori;
Come resistere potete a sforzi audaci
Fragile sesso?

Dor. Ah tu m'offendi; taci:
Che se il mondo alla donna più severa
Fa la legge d'onore;
Dunque conobbe, ch'ha virtù mag-
giore.

Fil. O mio ben, mia speranza
Cerco i miei dubbi indarno,
Mentre odo favellar la tua costanza.

Dor. Pria si vedrà mancar
Il vento, l'onda al mar;
Ma non di questo cor
Al primo dolce amor
La Fedeltà.

Lascierà l'ape i fior,
E Febo il suo splendor,
Ma non già questo cor
Al primo dolce amor
La fedeltà.

(parte.)

Scena III.

Filindo poi Eurilla.

Fil. **C**he m'invidiate, o stelle!
Nulla tengo da voi, nulla quest'
alma Del

Fil. Jeg beder tilgiv mig, o Doris ;
 Hvorledes kunde vel det skøbelige Kion
 imodstaae

Imod sliq Dumdriftighed ?

Dor. Ach du gjør mig vreed, tie stille :

Ehi da den strengeste Lov, som Verden
 har foreskrevet

Qvindekønnet, er Vren ; altsaa har den
 Formærket, at samme Kion, besidder flere
 Dyrer.

Fil. O min Skat, mit Haab,
 Jeg søger forgieves om Aarsager til Tvivl
 om dig
 Helst da jeg hører Bestandigheden selv
 taler.

Dor. Vindene skal ophøre at blæse,
 Og der skal fattes Bølger i Havet ;
 Men i dette Hierte
 Skal der aldrig fattes Oprigtighed
 Til den jeg først saa høyt har elsket.
 Bien skal lade af at trække Urterne,
 Og Solen skal miste sit Skin
 Men i dette Hierte, skal, til den
 Jeg først har udvalgt at elske
 Ey fattes Bestandighed.

(gaar.)

III Scene.

Filindo siden Eurilla.

Fil. Ach hvi misunder J mig, o Stierner !
 J har intet givet mig ; denne min Siel
 Forlanger intet af Lykken ; Da

Del mio fato pretende;

Ed il core di Dori,

Se Dori mel dono chi mel contende!

Eur. Dimmi se quì poc' anzi

Offervasti, o Filindo,

Il mio Tirsi il mio ben?

Fil. Chiedilo a Dori,

Al di cui lume intorno ancora ar-
dendo

Qual farfalla s'aggira.

Eur. Oime! che intendo!

Fil. (Così fia, che d'Eurilla il cor geloso
Serva al rival d'inciampo.)

Eur. E tu che vedi involarti il tuo bene,
Sei tranquillo così?

Fil. Forza e soffrire.

Eur. Dunque non l'ami.

Fil. A chi ama

Fa d'uopo il lusingarsi; ed io non
posso

A men di non amarla;

Sia pur Dori infedele,

Io l'amo, e sempre più le son fidele.

Se tanto è vezzosa;

Quest' aura che spiro,

E' un

Og Doris Hierte,
 Hvem fand vilde afstride mig det, naar
 Doris har givet mig det!

Eur. Siig mig om du for lidet siden, o
 Filindo,

Har seet her,
 Min kiere Tirsis min Skat?

Fil. Spørg Doris om ham,
 Thi han er bestandig hos hende,
 For at tilkiendegive hende hans brændende
 Kierlighed.

Eur. Ach vee mig! Hvad hører jeg!

Fil. (Jeg maa mage det saa at Eurilles jaloux
 Hierte

Kand blive Medbeyleren til Forhindring.)

Eur. Og du som seer at mand fratager dig din
 Kiereste saaledes,

Er du saa roelig derved?

Fil. Jeg maa nødes til at have Taalmodighed.

Eur. Altsaa elsker du hende da ey?

Fil. Dent som elsker

Er nødt til at smigre for sig selv; og jeg
 kand ey

Andet end jeg jo maa elske hende;

Lad Doris end være mig utro,

Saa elsker jeg hende dog, og bliver hende
 altiid oprigtigere.

Efterdi denne yndige Pøle Lust

Alender saa behageligen,

E' un dolce respiro
Del caro mio ben.
E pure orgogliosa,
La fiamma d'amore
Quì prende vigore
E m'agita il sen.

(parte,)

Scena IV.

Eurilla poi Ergasto.

Eur. E' la fede di Tirsi adunque un
lampo?

Erg. E d' onde viene, o Figlia,
Che pensierosa, e mesta ori mi
sembri,
Quando al piacer di sposa, e di
Regnante

T'invita la tua stella?

Eur. Ah che la stella mia fu stella errante!
Lasciami, padre; oh Dio!

Erg. Ma pria l'affanno
Spiegami del tuo core.

Eur. Trovo in vece di sposo un traditore.

Erg. In che t'offese?

Eur. Ad altra bella in voto
Avvien, che i sospir tuoi l'empio
tramandi

Erg.

Saa maa det være et sødt Suk
Som min Kiere Skat udøser for
mig.

Kierligheds Luc er
Dog udæmpelig,
Her i dette Bryst har den
Overhaand, og kommer Hjertet
i Bevægelse.

(gaar.)

IV Scene.

Eurilla, siden Ergasto.

Eur. Er da Tifsis Oprigtighed kun en skim-
tende Forstillelse?

Erg. Hvoraf kommer det min Daatter,
Alt du forekommer mig saa taktfuld og
bedrøved,
Just paa en Tiid da din Stierne indbyder
dig, til
Alt blive baade Brud og regierende Dron-
ning?

Eur. Alh min Stierne var en vildfarende
Stierne!

Lad mig være i Roe Fader; O Guder!

Erg. Men siig mig dog først Aarsagen
Til din Hierte-Sorg.

Eur. Jeg finder i Steden for en Brudgom en
Bedragere.

Erg. Hvormed har han da giordt dig imod?

Eur. Han har aldeeles opofret sig til en anden
Skønhed,

For hvilken hand udgyder sine forliebte Sukke.

Erg. E' colpa tua.

Eur. Perchè?

Erg. Perche dimostri

Troppo amore per lui. Lo fà: ne
abusa.

Eur. Ma che? l'amo; e voi ch' io finga?

Erg. Eh che il fingere

Alle volte nel mondo è necessario.

Non tanto amante dimostrarsi:
fargli

Con arte traveder, ch'ei non è il solo

Degno dell' amor tuo: Ingelosirlo

D'altro gentil pastore,

E' il rimedio opportuno,

Per far che in lui risorga il spento
amore.

Eur. Dunque dovrò l'inganno---

Erg. Opra da saggia;

Ricordati qual fu d'Ergasto l'arte:

Perche tu giungi al regno, andò di-
vifa

Tra i due pastor la forte.

Eur. E ben vedrai

Qual obdiente figlia,

Che i tuoi consigli suplice' osservai.

Bel

Erg. Det er du selv skyld i.

Eur. Hvorfor?

Erg. Fordi du lader ald for megen
Kierlighed see, til ham. Hand veed det,
og misbruger det.

Eur. Men hvad? Jeg elsker ham; og du vil jeg
skulde kunde forstille mig?

Erg. Ev, Forstillelse

Er undertiden nødvendig i Verden
Mand maa en viise sig saa inderlig for-
elsked: mand maae
Med Behendighed lade ham fornemme, at
hand en er allene den
Som er din Kierlighed værd: gjøre ham
jaloux

Over en anden fion Hyrde,
Er et belevigt Middel, til at faae hans
Udsulte Kierlighed til at optændes i ham
igien.

Eur. Altsaa skulde jeg med Gviig

Erg. Vær dig fornuftig ad;

Erindre dig hvad, Ergasti flygtige Hensigt
var:

For at du skulde komme til Niiget, blev
Lykken deelt

Imellem disse to Hyrder.

Eur. Velan du skal faae at see

Hvor jeg agtpaagivende, og som en lydige
Daatter

Skal følge dine Raad.

Bel piacer, se a nostri amanti
 Tor potiamo ogn' altro amore,
 Poi vederli supplicanti
 I negletti
 Loro affetti
 Presentare a nostro piè.
 E degnar d' un guardo appena
 I sospiri di lor core,
 E in tirannica catena
 Tormentar la loro fè.

(parte)

Scena V.

Ergasto solo.

Ah delle cure mie

Comincio a disperar. Perche la Figlia
 Ascendesse sul trono, arte ingegnosa
 Cauto adoprai. Al meritato Regno
 Per me fù ingiustamente Dori esclusa;
 Ed or infausa stella in miei disegni
 Tutti disturba----- Ah nò. Chi fà? Non
 sempre

Che

Hvilken Fornøjelse var det, dersom vi
 Kunde afværge at vores Elskere,
 en elskte andre,
 Og siden see dem ydmygeligen
 bede os,
 Og for vores Fødder see nedlagt
 Deres Kierlighed
 Som de havde før fravendt os.
 Og siden neppe med et Dyekast vær-
 dige at ansee
 Deres Hierters Sukke,
 Og i tyranniske Lænker,
 Prøve deres Bestandighed.
 (gaar.)

V. Scene.

Ergasto allene.

Ach jeg begynder at mistvible om lykkelig
 Udfald

Paa aldt det jeg har gjort mig Umage for.
 For at min Daatter

Kunde bestige Tronen, har jeg ald min
 Klygtighed

Om Borde. For min Skyld blev Doris
 uretfærdigen

Udeladt, fra Riiget som hende tilkom; og nu
 Kuldkaster en ulukkelig Stjerne alle mine

Andslag. Ach nej. Hvem veed det? Det er en
 altid

Che in ful mattin talor si manifesta
Torbida nuvoletta è al dì funesta.

Varian gli astri

Nel lor moto

L'influenze ad ogni istante;

E l'uom saggio nei disastri

Deve ogn'or esser costante,

Forza accrescer al suo cor.

Benche il ciel minacci irato,

Deve og'nor esser più forte,

Finche duri la sua sorte,

Finche il ciel si cangi allor.

(parte.)

Scena VI.

Campo aperto con alberi, ed un pozzo
vecchio diroccato.

Satiro con corona di fiori in mano.

Per far, che queste Ninfe

Non fuggono il mio aspetto,

Ho fra me ben pensato, e stabilito

D'inghirlandarmi il crine. Or sia quest'
onda

Specchio alla vaga fronte.

Ninfe,

Vist, at en lille mørk Sky, som lader sig see om
 Morgenen
 Forhindrer at det jo op paa Dagen bliver godt
 Veyr.

Stiernerne i deres Løb
 Forandrer deres
 Influencer hvert Øyeblik;
 Og en fornuftig Mand, bør
 altid

Være standhaftig i Modgang,
 Og være ved dristig Moed.

Skiondt den breede Himmel truer,
 Bør hand dog altid være mere
 og mere

Standhaftig, indtil hans onde
 Skiebne forbedres
 Og Himlen bliver klar igien.
 (gaar.)

VI Scene.

En aaben Mark med nogle Træer, og en gammel
 forfalden Brynd.

Ekovtrolden med en Blomsterkrone i
 Haanden.

For at mage det saa, at disse Nymphes
 En flyer for mit Alsyn,

Da har jeg betænkt og besluttet med mig selv
 At bære en Blomsterkrands paa mit Hoved.

Nu fandt dette Band

Tiene mig til Speyl at see min deylige Pande
 i.

Ninfe, correte: Ecco Narciso al fonte.
(s'ode un Ussignolo.)

Che sento? infin gli augelli
Applaudono al mio viso; e in dolce oblio
Chiudendo gli occhi io quì pian pian
m'asfido:

Così a Venere in sen dorme Cupido.
(s'indormenta.)

VII Scena.

Dori ed Eurilla.

Dor. Vivi dunque a te stessa:
Lascia l'ingrato.

Eur. Sì perche tu l'ami

Dor. Chi?

Eur. Tirsi.

Dor. E chi narotti tal menzogna?

Eur. Filindo.

Dor. (A dubbitar già torna!)

(s'ode un Ussignolo come sopra.)

Eur. Senti.

Dor. Dov'è? Mira quì, Eurilla,
Ch'egli ha su l'olmo il nido.

Vedi quell' augelletto,
Che tra le frondi vola,
Ei canta, e si consola,

Perche

Nymphes, skynder jer: See her er Narcissus
ved Kilden
(mand hører en Rattergal.)

Hvad hører jeg? Fuglene endog
Roeser mit Ansigt; og nu vil jeg med sød
Fornøjelse
Sidde mig her ned og blune saa sagte uden at
tænke paa nogen Ting:
Ligesom Cupido sover i Veneris Skød.
(hand falder i Søvn.)

VII Scene.

Doris, og Eurilla:

Dor. Lev da for dig selv:

Forlad den Utatnemmelige

Eur. Ja fordi du elsker ham.

Dor. Hvem?

Eur. Tirsis,

Dor Og hvem har fortalt dig slig Løgn?

Eur Filindo.

Dor (Hun tvivler igien paa nye!)

(Mand hører en Rattergal som forhen.)

Eur. Hør du.

Dor. Hvor er den? See her Eurilla,

Den har sin Næde i Elmetræet.

See du denne lille Fugl,

Som flyver blandt Træernes
Blader;

Den synger, og trøster sig ved,

At

Perche da' lacci sciolto
Gode la libertà.
E chi fra lacci è colto,
Dal nume arcier bendato,
Come infelice, e stolto
Il suo misero stato
Così schernendo và.

(parte.)

Eur. Ecco il Satiro, Ohime!

(Accorgendosi del Satiro.)

Dori, rivolgì i passi.

Dor. A che mi chiami?

(Tornando indietro.)

Eur. Vedi cola-----

Dor. Fuggiam fin ch'egli dorme.

Eur. Nò, nò, Senti: Vediam, s'entro la
fonte

Potiam gettarlo.

Dor. E come?

Eur. Con la corda dell' arco il pie tu lega,
Jo legherò le braccia.

Dor. Non faria meglio ancor, prima de'
lacci

Bendargli i lumi?

Eur. Tu pensasti meglio;
Porgimi un cinto.

Dor.

Alt den er uden Evang,
 Og glæder sig ved sin Friehed.
 Og den som er lagt i Lænker,
 Og af Kierlighed bunden,
 Er ulykksalig, og som en Ubetænksom
 Har kasted sig selv i Elendighed
 Og saaledes forspildt sin Friehed.
 (gaar.)

Eur. See der er Skovtrolden, o jeg Elændige!
 (bliver Skovtrolden vaer.)

Doris, kom hid igien.

Dor. Hvorfor kalder du paa mig?
 (kommer igien.)

Eur. Seer du der o o o o o o o

Dor. Lad os flye bort mens hand sover.

Eur. Ney, ney, hør: lad os see til om vi kand
 Kaste ham i Brønden.

Dor. Hvorledes det?

Eur. Du skal binde hans Fodder, med Snoren paa

Glikbuen, og jeg vil binde Hænderne paa
 ham.

Dor. Var det ikke endnu bedre, førend vi binder ham,

Alt binde for hans Dyne?

Eur. Du har endnu tænkt bedre end jeg;
 Giv mig noget at binde med.

Dor.

Dor. Eccolo, e forte.

Eur. Or vedi.

Dor. Stringi.

Eur. Si sveglia.

Sat. Chi mi lega?

Dor.) Ohime!

Eur.)

Sat. V' ho conosciuto ben chi siete affè.

Eur. Brutto mostro.

Dor. Mostro indegno.

Sat. Se vi colgo,

Dor.)

Eur.)

a. 2. Non credo, nò.

Sat. Alfin son disciolto,
Trovar vi saprò.

Eur. Son in pene, mio bene, per te.

Dor. Mio tesoro, io moro per te.

Sat. Se mettete fuori un piè,
Belle ninfe, lo baccierò.

Brutto mostro &c.

(partono.)

Sat. Ma che fò quì schernito?

Non saprò vendicarmi?

Nuova frode userò che può gio-
varmi.

Sce-

Dor See der, og bind fast.

Eur Seer du nu.

Dor. Bind det stærk.

Eur. Hand vogner.

(Skabt.) Hvem er det der binder mig?

Dor.) Begge 2. Aah hillemæn!

Eur.)

(Skabt.) Jeg fornam nok hvem I vare.

Eur. Du hæsselige Udyr.

Dor. Du uværdige Banskabning.

(Skabt.) Dersom jeg faaer jer fat.

Dor.) Begge 2. Nej det troer jeg ey.

Eur.)

(Skabt.) Endeligen er jeg løs,

Jeg skal nok finde jer.

Eur. Jeg lider Uro, min Skat, for din
Skyld

Dor. Min Skat jeg døer af Kierlighed
til dig.

(Skabt.) Dersom I vil række mig en God
hid,

Deylige Nympher, saa vil jeg kysse
den.

Du hæsselige &c.

(de gaar.)

(Skabt.) Men hvad gjør jeg her hvor mand gjør
nar af mig?

Skal jeg ikke kunde finde paa at have mig?
Jeg skal bruge en anden Snedighed som
skal hielppe mig.

(gaar.)

VIII:

Scena VIII.

Ergasto , e Tirsi.

Erg. **N**ò, nò già fù deciso; o Dori, o
il Regno.

Tempo non v' è da contrastar: risolvi;

Che il popolo impaziente

M'attende in breve a mostrargli il
suo Re.

Tir. La decisione è ingiusta.

Se al merto mio deve sì il trono,

Perche liber non ho do possederlo.

Senza render soggetti i miei affetti?

Eur. Chi vincere non fà gli affetti suoi,
Giunger non merta al grado degli
Eroi.

Tir. Sospendi Ergasto almen brevi mo-
menti;

L'oracol si consulti, e poi mi rendo.

Erg. Questo si tenti; Ma se Rè esser vuoi,
Dimostra ancor che grande esser tu
puoi.

Chi al core dà legge

Possiede un impero:

Sol

VIII Scene.

Ergasto, og Tirsis.

Erg. **N**ey, ney det er er fastsadt; enten Doris
eller Riget.

Der ey Tiid til at staae derimod: betænk
dig;

Thi Folket er utaalmelig,

Og bier efter mig at jeg inden kort Tiid
skal lade dem see deres Konge.

Tir. Denne Dom er uretfærdig.

Naar jeg har Fortienester til at mand bør
give mig

Tronen, hvorfor skal jeg da ey besidde
den som en Enevolds Regent,

Uden at have nødig at underkaste mine
Sindsbevægelser Love?

Eur. Den som ey kand undertvinge sine Sinds
bevægelser,

Fortiener ey at opnaae Kongelig Vær-
dighed.

Tir. Vie i det ringeste Ergaste endnu lidet;

Man maa adsørge Oraclet, og efter dets
Svar vil jeg rette mig.

Erg. Man maa da høre hvad det siger; men
hvis du vil være Konge,

Saa beviis i Edelmødighed at du for-
tiener sli stor Ære.

Hvem som kand vel regiere sit Hierte
Oyer et stort Riige:

E

Den,

Sol grande è, chi regge,
E frena il Pensiero,

(parte.)

Scena IX.

Tirsi, Doripoi Filindo.

Tir. **E** Dove o Dori?

Dor. In traccia di Filindo.

Tir. Vana ricerca.

Dor. Come?

Tir. (Ancor, si tenti.)

Di dori Amante, in crudi ferri avvolto

Imprigionare il feci.

Dor. E tu, pria che l'Imper possieda,
Già cominci adoprar la tirannia?

Tir. Avrà morte il tuo ben, se non sei mia.

(In atto di partire.)

Dor. Ascolta.

Fil. E Dori è col rivale?

(a Dori.)

Dor. Oh Dio!

Tir. Che non è ciò che dissi, il vedi or-
mai;

Ma in avvenir ciò che farò vedrai.

(parte.)

Sce-

Den, er allene stor, som Land regiere
Og styre sine Lænker

(gaar.)

IX Scene.

Tirsis, Doris, derefter Filindo.

Tir. Hvorhen Doris?

Dor. Jeg søger efter Filindo.

Tir. Du søger ham forgieves.

Dor. Hvorledes?

Tir. (Jeg maa endnu forsøge engang.)

Jeg har ladet Doris Kiereste binde i haar-
de Lænker,

Og fæstet ham i Fængsel.

Dor. Og du, førend at besidde Herredømmet,
Begynder alt saaledes at øve Tyrannie?

Tir. Din Kiereste skal døe, dersom du ey bliver
min.

(hand vil gaar.)

Dor. Hør.

Fil. Og Doris er hos min Medbejlere?

(til Doris.)

Dor. O Guder!

Tir. Alt det ikke er saaledes som jeg sagde, det
seer du nu;

Men du skal faae at see, hvad jeg siden
skal giøre.

(gaar.)

Scena X.

Filindo, e Dori.

Fil. Che deggio dir della tua fè?*Dor.* Filindo,I tuoi sospetti alfin m' offendon
troppo.*Fil.* Merita il mio timor, pur qualche
scusa.*Dor.* E qual?*Fil.* Tirsit'adora,Io lo fò, tu'lo fai; Seco in disparte
Raggionando ti trovo. Al venir
mioTu vermiglia diventi,
Ei pallido si fa: Confusi entrambi
Mendicate gli accenti; Egli furtivo
Mi guarda, e tu sorridi-----*Dor.* T'inganni----*Fil.* Ah quel sorrisoSò che vuol dir. La prima volta
appuntoCh'io d'amor ti parlai, così arrossisti,
Sorrideresti così. Dori crudele!Sì, sì, tu mi tradisti. Infida! Ingrata!
Barbara! -----*Dor.*

X Scene.

Filindo og Doris.

Fil. Hvad skal jeg sige om din Oprigtighed;
 Dor. Filindo.

Din Mistanke fortørner mig alt for
 meget.

Fil. Min Frygt fortjener jo dog nogen Und-
 skyldning.

Dor. Hvad Undskyldning?

Fil. Tirsis tilbeder dig,
 Jeg veed det, du veed det og; jeg finder
 dig

Med ham allene. Naar jeg kommer
 Bliver du rød i Ansigtet,

Og hand bliver bleeg: begge forvirrede

Staaer stammende og leder efter hvad I
 skal sige; hand

Seer skumlende paa mig, og du staaer og
 smiler

Dor. Du bedrager dig.

Fil. Ach jeg veed nok hvad den smiilen

Bil siige. Just den første Gang

Jeg talte med dig om Kierlighed, rødmede
 du saaledes,

Og smiilede saaledes. Ubarmhiertige
 Doris!

Jo, jo, du har bedraget mig. Troeløse,
 Uafnemmelige!

Gruesomme!

Dor. Sì, sfogati pur. Ritorna
O cor di fasso, ad affliggermi ancora;
E se fazio non sei:
Aggiungi tormento sopra tormento:
Straziami il core; e allora
Che mi vedrai morir, farai contento.

Fil. Ah nò mio ben perdona al rio tra-
sporto
D'un troppo ardente amore.

Dor. Ah datti pace:
Ricordati cor mio,
Ch' io sono la tua cara che t'adora.

Fil. O Sensi! o dolci accenti che m'innamora!

Dor. Sì, sei quello
Caro, e bello
Tanto caro agli occhi miei,
Solo amor da te vorrei;
E tu hai cor di dubbitar?

Fil. Pupillette
Amorofette
Dove amore pose il nido,
Sì, vi credo, sì mi fido:
Non ho cor di dubbitar.

Dor.

Dor. Ja udøs kun din Brede. Begynd paa
nye
O steenhaarde Hierte, at bedrøve mig
meere;
Og hvis du ey er fornøyet:
Gaa bliv ved at lægge Plage til Plage:
Riv mig Hiertet i stykker, og naar
Du da seer mig døe, maa du endelig blive
tilfreds.

Fil. Ach ney min Skat tilgiv en Overiiselse
Af en alt for inderlig og brændende Kiær-
lighed.

Dor. Ach giv dig tilfreds:
Erindre dig mit Hierte.
Alt jeg er din Kiæreste, som tilbeder dig.

Fil. O deylige, søde Ord som opliver min
Kiærlighed!

Dor. Ja du er den
Kiære, og deylige
Som er saa vndig i mine Dyne.
Jeg vil indtet andet end elske dig;
Og du har Hierte til at tvivle om mig?

Fil. Deylige og
Kiærlige Dyne
Hvori Kiærlighed har sit Sæde,
Ja jeg troer Eder, Ja jeg forlader
mig paa Eder:
Jeg har ey Hierte til at tvivle om
Eder.

Dor. Chiedi al guardo, alla favella,
Caro bene, se son quella,

Fil. Credi al labbro, amor n' ap-
pello

Caro bene, se son quello

a. 2. Che il mio core

Tutto amore

Jo ti seppi già donar.

(partono.)

Scena XI.

Satiro che vien dal Tempio d'amore
in abito da mendico, poi
Eurilla.

Sat. Vanne amor, alla malora:
Vuò gettarti il tempio a
basso,

E tirar poi ogni fasso

Nella testa a chi t'adora.

Già fra mille, e più voti,

Che stan d'intorno alle pareti appesi,

Jo rapii queste spoglie,

Che certo son d'un amator fallito,

E incognito così vuò gir vestito.

Dor. Du maa jo see af mine Dyne, og
høre paa

Min Tale, Kiereste Skat, om jeg er
den du tænker,

Fil. Troe hvad min Mund siger, Jeg kræ-
ver Kierlighed

Eil Beviis at jeg er dig oprigtig,

Begge 2. Thi jeg har alt givet dig
Mit Hjerte

Opfyldt af Kierlighed.

(de gaar.)

XI Scene.

Skottrolden, som kommer fra Kierlig-
hedens Tempel, iflød som en Tiggere,
derefter Eurilla.

(Skott.) Hørt Kierlighed, gaae ald Ulykke
i Bold:

Jeg skal bryde din Tempel ned,
Dg siden flaae en Steen efter
den anden

I Hovedet paa dem som til-
beder dig.

Iblandt tusinde ja vel tusinde Ting, som vare
opofrede

Dg ophængte paa Bæggene i Kierlighedens
Tempel, har jeg flaaet disse Klæder,

Som vist nok har hørt en Elskere til, som det
er gaaet til agters med,

Dg nu vil jeg gaae saaledes omkring uden at
være fiendt.

Jo sono un povero,
Che tutto lacero
Qualche ricovero
Cercando vò.

Eur. Chi chiede aita?

Sat. Un pastorel mendico.

Eur. Dimmi chi sei, 'dove vai, donde
vieni.

Sat. Jo son frattel di Giove;
Vengo da Grecia, e faccio l'indovino,

Eur. Sei indovino? or vedi,
Che fia di me?

Sat. Dammi la mano, e fiedi.

Enr. Eccola quì fedele,
Guarda, come stà amore,
E di, s'avrò in favore
La fortuna.

Sat. Jo veggio una gran luna,
Ch'è torbida, ed oscura;
Vuol dir: ti fa paura
Un fatiretto.

Eur. E' ver, fia maledetto
Colui empio vilano,

Che

Jeg er en Staaddere
 Som gandske pialted
 Gaaer og søger om
 Om Medlidenhed.

Eur. Hvem er det som beder om Hielp?

(Skobt.) En fattig stakkels Hyrde.

Eur. Siig mig hvem du er, hvor du kommer
 fra, og hvor du agter dig hen.

(Skobt.) Jeg er en Broder af Jupiter;
 Jeg kommer fra Grækenland, og jeg spaaer
 Folk.

Eur. Er du en Spaaemand? See da nu,
 Hvordan skal det gaae mig?

(Skobt.) Giv mig din Haand, og sæt dig ned.

Eur. See her min ærlige Mand,
 Betragt ret, hvordan det skal gaae mig
 i Kierlighed,
 Og siig mig: Om jeg skal have Med-
 hold af
 Lykken.

(Skobt.) Jeg seer en stor Maaned,
 Som er dunkel og mørk;
 Det vil sige: at der er en
 Skobtroid, som gior dig bange.

Eur. Det er sandt; gid hand faaer en
 Ulykke

Den skamløse Tølper,

Som

Che ogn' or tentando in vano
Va le Ninfe.

Sat. Però la tua beltade
Un dì farà sua preda,

Eur. E ciò fia che si veda?

Sat. In questo punto.

Eur. Ferma, che fai?

Sat. Son io quel, che ti voglio.

Eur. Ah barbaro indiscreto!

Lasciami.

Sat. Più non fuggi.

Eur. Oh Dio chetenti?

Sat. Legasti me, vuoi legar te.

Eur. Soccorso

Oh Dio, correte o Ninfe, aita,
aita.

Scena XII.

Tirsi, e detti, poi Filindo, indi Dori.

Tir. Lascia colei, mostro crudele.

Sat. Olà.

Tir. O ch' io t' uccido.

Sat. O ch' io ti passo il core.

Tir. Aita!

Eur. Aita!

Fil. Ferma, orrendo villano.

Sat.

Som hver Dyeblif forgieves gaåer og
frister
Nympherne.

(Skovt.) Dog skal din Skønhed en Dag
Blive ham til Bytte,

Eur. Og fand du see at skal vist see?

(Skovt.) Ja i dette Dyeblif.

Eur. Holdt, hvad gjør du?

(Skovt.) Det er mig, som vil have dig.

Eur. Alch skamløse Barbar!

Lad mig være.

(Skovt.) Nu skal du en løbe fra mig.

Eur, O Guder hvad vil du mig.

(Skovt.) Du bandt mig, nu vil jeg binde dig.

Eur. Hielp;

O Guder, Kommer Skynder Eder Nymphes,
hielp, gevalt.

XII Scene.

Tirsis og de forrige, siden Filindo, derefter
Doris.

Tir. Lad hende være, du grumme Udyr.

(Skovt.) Tag dig i Agt.

Tir. Eller jeg dræber dig.

(Skovt.) Eller jeg skal stifte dig igiennem.

Tir. Hielp.

Eur. Gevalt.

Fil. Holdt, du hesselige Bandskabning.

(Skovt.)

Sat. A te pur anco-----

Fil. A me? perfido, indegno.

Tir. Sviscera.

Eur. Lacera.

Tir. Svenalo.

Eur. Uccidilo.

Sat. Dove m' ascondo?

Tir. Cada.

Eur. Pera.

Sat. Precipito, proffondo.

(Entra nel pozzo.)

Fil. Vanne all' ombre d' averno.

Tir. Ei già s' affoga.

Eur. Ritorno in vita.

Fil. Or sciolgasi la bella.

(Scioglie Eurilla,)

Tir. Vedi, o Dori

(a Dori che giunge.)

Che il tuo Filindo ancora t' è infede-
dele.

Dor. Oh Dei! che miro?

Tir. Or libera tu puoi
A me donar gli affetti.

Eur. Ah ingannatore!

Fil. Qual sorte o cara Dori-----

Dor. Ah traditore!

Dor.

(Skabt.) Naa dig skal jeg og

Fil. Mig? lumpne, uværdige.

Tir. Gæld ham Indvoldene ud.

Eur. Riv ham i Stykker

Tir. Dræb ham.

Eur. Slaae ham ihjel.

(Skabt.) Hvor skal jeg skyble mig?

Tir. Gid hand maa falde.

Eur. Gid hand maa døe.

(Skabt.) Jeg falder hovedfulds ned i Afgrunden.

(Springer i Brønden. I

Fil. Styrte ned blandt Helvedes Aander.

Tir. Hand er alt kvalt.

Eur. Jeg kommer til Live igien.

Fil. Nu maa den Deylige løses.

(Hand løser Eurilla.)

Tir. Seer du Doris

(til Doris som kommer.)

Alt din Filindo er dig endnu utro.

Dor. O Guder! Hvad seer jeg?

Tir. Nu fand du frit

Give mig din Kierlighed.

Eur. Ach din Bedragere!

Fil. Hvad Lykke o allerfiereste Doris

Dor. Ach din Forrædere!

Dor.

Dor. Ah che infedel tu sei.

(a Filindo,)

Eur. Ah l'amor tuo finì.

(a Tirsi.)

Fil. Così non dirmi, o Dei!

(a Dori.)

Tir. Non dirmi, o Dio! così.

(ad Eurilla.)

Dor. Dov' è quel caro amore?

(a Filindo.)

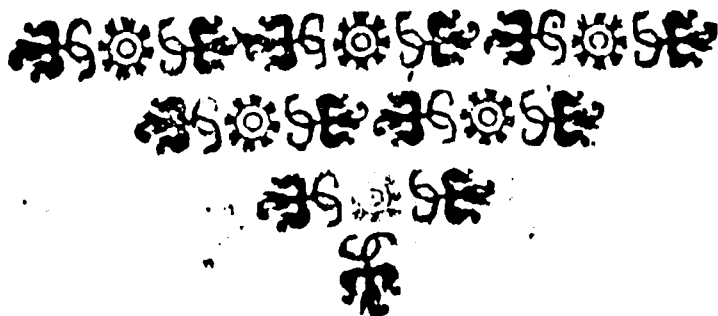
Eur. Quel caro amor dov' è?

(a Tirsi.)

Fil.) a. 2. Ah mi si spezza il core!

Tir.) a. 4. Ah che farà di me!

Fine dell'atto secondo.

ATTO

Dor. Ach du er mig utroe.

(til Filindo.)

Eur. Ach din Kierlighed har Ende.

(til Tirsis.)

Fil. O Guder siig dog ey dette til mig!

(til Doris)

Tir. Siig dog ey sligt til mig, o Guder!

(til Eurilla.)

Dor. Hvor er din inderlige Kierlighed?

(til Filindo.)

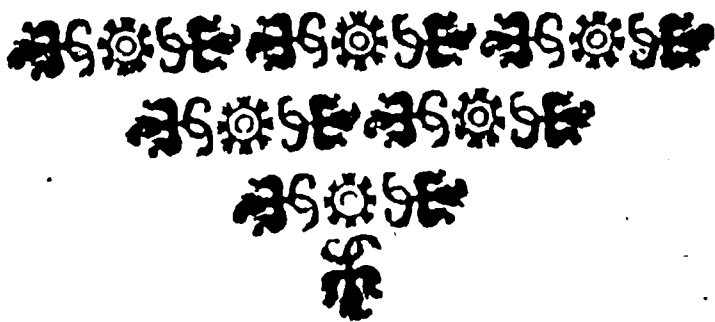
Eur. Din hæftige Kierlighed; hvor er den?

(til Tirsis.)

Fil.) Begge 2. Ach mit Hierte brister!
Tir.)

Alle 4. Ach hvad bliver der af med mig!

Ende paa den anden Act.

ATTO TERZZO.

Scena Prima.

Compagna con alberi, ed un pozzo
vecchio deroccato.

Ergasto, e Dori.

Erg. **A**lfine o bella Dori cauto ottenni
Il commune consenso,
Pria di sceglier il Re, che si consulti
L' oracolo d' Apollo:
Se la sorte cadrà sopra Filindo,
Contenta tu farai: Sarai Regina.

Dor. **T'** inganni Ergasto; Per farmi con-
tenta,
Mi basta solo di Filindo il core.
Che se quest' alma si turbò talora,
Nel sentirmi privar
D' ogni speranza al Regno;
Non fù ambizion; amor fù la ca-
gione.

Erg.

Den tredie ACT.

Første Scene.

En Mark med Træer og en gammel for-
falden Brønd.

Ergasto og Doris.

Erg. Endeligen o deylige Doris har jeg med
Forsigtighed erlangt
Det almindelige Biefald, at,
Sørend mand udvælger en Konge, mand
først skal raadføre
Sig med Appollinis Oracul:
Hvis altsaa Lodden falder paa Filindo,
Saa kand du være fornøyet: Du bliver
Dronning.

Dor. Du tager feyl Ergasto; For at giøre mig
fornøyet,
Er det mig nok at jeg beholder Filindes
Hierte
Thi dersom denne Siæl blev forhen for-
virret
Over at see mig skildt
Fra alt Haab om Riiget;
Da var det ikke af Creskyge; men Rier-
lighed var Aarsagen.

Erg. Sia come esser si voglia; a te com-
metto

Di reccar a Filindo tal novella,
Che a lui da' labbri tuoi farà più bella.
Dì, che l'attende in breve ogn'uno
al tempio,
Che allo spiegarfi del divino Oracolo
Tosto colà farassi il Re. Fa d'uopo
Tempo acquistar; per ciò, ch'oltre
la guerra

Orribil mostro in oggi
Devastando campagne, e destru-
gendo,
E greggi, e armenti, Indom si ma-
nifesta.

Dor. Deh per pietà concedi,
Che a Filindo compagna fia per-
messo-----

Erg. In sì sagra funzione
Ritrovarsi, non lice a debil sesso.
Torni, o Dori, sul tuo volto
Il sereno a scintillar;
Rieda il vizzo, ch' à già tolto
A tuoi lumi il lagrimar.

Fà

Erg. Det maa være hvorledes det vil; Saa
 overlader jeg dig dog
 At bringe Filindo dette gode Nytt,
 Som, naar hand af din Mund faaer det
 at høre, vil være ham behageligere.
 Siig, at enhver bier efter ham og at hand
 skynder sig til Templet,
 Og at, saa snart Gudens Svar giver sin
 Meening tilkiende
 Mand strax skal udvælge Kongen. See
 til du fand

Winde Tiiden; thi uden at Kriigen nøder
 os til at skynde os hermed,

Saa er der nu et forfærdeligt Udyr, som
 har ladet sig see, og som

Fordærder Markerne, som ødelegger baade
 Hiorde og Fæe, og som ingen fand twinge.

Dor. Ach jeg beder dig for Gudernes Skyld
 Lad det være mig tilladt at jeg i Selskab
 med Filindo maae

Erg. J saa hellig en Forretning
 Er der ikke det skøbelige Kiøn tilladt at
 indfinde sig.

Lad o Doris i dit Nafn igien

Fremtindre dit Sind's forrige
 Kuelighed;

Lad den Yndighed skinne igien,
 i dine

Dyne, som Graaden havde for-
 hen betaget dem.

Fà che il bene chet' accende
Venga a chi la pace rende,
E fia lecito sperar.

(parte.)

Scena II.

Dorì, ed il Sattiro nel pozzo.

Giacche venir al tempio a me non lice,
Fà laureato Nume, che i miei voti
Giungono all' ara tua. Jo morirei,
Se tu del mio Filindo al merto
Libero non donassi, e Soglio, e ferto.

S' ha il cor da gioire,
O pur da languire,
Quest' onda
Risponda.

Sat. Jo credo di nò.

Dor. Ohimè! che sento! ---- ah forse
Che altronde tuonò l' udità voce.
Qual sia la mia forte,
Di vita o di morte,
Quest' onda
Risponda.

Sat. Jo dico di nò.

Dor. Misera me! fors' è del nume nostro
Questa

Lad den Kiære som du elsker
 Gien tilfredsstille dig,
 Thi du kand haabe med Glæde.
 (gaar.)

II Scene.

Doris, og Skovtrolden i Brønden.

Da det er ey mig tilladt at komme i Templet,
 Saa lad o du med Laurbærkrands
 Kronede Gud mine Ønsker
 Fremtrænge til dit Alter. Jeg vilde for døe,
 End at du ey gav min velfortiente Filind
 Baade Tronen, og Kronen.

Skal dette Hierte glæde sig
 Eller piines,
 O J. Flodens Bølger
 Svarer mig.

(Skovt.) Men, jeg troer det ey.

Dor. O hør mig! Hvad hører jeg! ~~ach~~ ach maaskee
 At det er Gienlyden af min Røst som jeg
 hører.

Hvad skal min Skiebne være,
 Til Livet eller til Døden
 O J. Bølger
 Svarer mig.

(Skovt.) Men, jeg siger iten.

Dor. Jeg Elændige! maaskee dette er vores Gu-
 ders

Questa la voce ----- ah nò; sento che
il seno

D'insolita speranza è appago ap-
pieno.

Che bella speranza

Lusinga l'affetto!

Che dolce diletto

Consola il mio cor!

Più forte costanza

Dal bene che attendo,

In me va crescendo,

E scema il timor.

(parte.)

Scena III.

Il Satiro che vien fuori del pozzo.

Ohime! son pur uscito

Fuori da quest' abisso;

Ho ben bevuto troppo; e sento il capo

Che mi è cresciuto assai, dentro v'è certo

Della robba di più,

E provò che nol posso tener sù.

Stà saldo, stà in mezzo,

Stà dritto, così.

Jo cado di quà,

Il capo va in là,

Jo non conosco più notte ne dì.

(parte.)

Sce-

Køst . . . ach ney; thi i mit Hierte for-
nemmer jeg

Et særdeles Haab, som tilfredsstiller det.

Hvilket behageligt Haab

Smigrer min Kierlighed!

Hvilken sød Fornøjelse

Erøster mit Hierte!

Et større Moed.

Over den Skat jeg har i vente

Formerer sig i mig

Og formindsker min Frygt.

(gaar.)

III Scene.

Elobtrollen som kommer op af Brønden.

Hillemen! Jeg slap dog endelig
Ud af denne Afgrund;

Jeg har drukket noget for meget; og jeg for-
nemmer Hovedet

Er blevet mig meget større, der maa vist være
Meere i det end der pleyer,

Jeg mærker at jeg kand ey bære det.

Staae fast, staae i midten,

Staae liige; Saaledes.

Jeg tumler her hen,

Og Hovedet falder hist hen

Jeg kand hverken giøre Forskiel paa

Nat eller Dag.

(gaar.)

Scena IV.

Boschetto alle vicinanze del Tempio
d' Apollo.

Eurilla, poi Tirsi.

Eur. Care aurette, che spiegate
Per il ciel le vaghe piume,
M' insegnate
Ove posà il mio bel nume ----
Eccolo oh Dio! all' arte;
Si ricomponga il volto;
Sospirar non mi vegga.

Tir. Alfine Eurilla
Se vuoi dar pace a tuoi sospiri, or
sappi,
Che risolto mi sono d' esser tuo.

Eur. Altri tempi, altre cure.

Tir. Come? Il tuo caro Tirsi più non
sono?

Eur. Un altro pastorello più fedele
Arde di mia beltà. Son per lui
solo

Gli affetti miei.

Tir. (Infida!)
Ne paghi il fio.) Fu solo per ischerzo
Ciò che dissi. Tu fai pure, che
Dori

A

IV Scene.

En liden Skov nest ved Appollinis Tempel.

Eurilla, siden Tirsis.

Eur. Indig blæsende sagte Lust, som Alan-
der

Saa Pisel under Himmelen,

Viis mig

Hvor min dønlige Afgud har sadt

See der kommer hand, o Guder! nu maa
jeg passe paa;

Jeg maa forandre mit Ansigt,

At hand en seer, at jeg er bedrøvet.

Tir. Endeligen Eurilla

Dersom du vil, da kand du giøre en En-
de paa din Sukken, nu

Maa du vilde, at jeg har besluttet at blive
din.

Eur. Andre Tiider, andre Betyrninger; jeg
tænkte en meere derpaa.

Tir. Hvorledes? Er jeg en længere din Kiære
Tirsis?

Eur. En anden Hyrde oprigtigere end du
Har fatted Kierlighed til mig; Jeg har og
tilvendt ham

Alt min Kierlighed.

Tir. (Troeløse

Det skal du betale mig.) Det var kunts
for Ekierts

Det som jeg forhen sagde. Du veed dog,
at Doris

Efter

A tanti prieghi miei fu destinata
Da ogn' uno a me conforte.

Eur. (Empio; spergiuro!)

Io nol sapea; a me non cale.

Tir. Come?

Ignorar lo vorresti, e questo suolo

Altro non spira, che suoni festivi;

Ogn' un s' affolla al Tempio,

Per adorarmi Rè;

Per esser spettatori

Del felice imeneo di Tirsi, e Dori?

Eur. Ma l' oracol non fù -----

Tir. Fola inventata

Per evitar le smanie di Filindo.

Eur. (Oh Duolo! oh me infelice!)

Tir. Or vedi che sperar a te non lice. (parte.)

Scena V.

Eurilla poi Filindo.

Eur. **A** che giovommi or or far violenza
A miei affetti? Or dite o scaltri
amanti

Se il fingere è opportuno?

Fil. Eurilla!

Eur. Come?

Tu qui? Non corri al Tempio

Spet-

Efter mine mange Bønner blev beffikket
 Af alle og Enhver til at være min Brud.

Eur. (Falske, Meenedige!)

Det vidste jeg ey; Jeg tier mig ey derom.

Tir. Hvorledes?

Kunde du være uvidende derom, og i
 heele Landet

Høres ey andet end Fryde-Skriig,

Alle skynder sig i Haabetal til Templen

For at beviise mig kongelig Ære:

Og for at være Tilskuere

Til Tirsis og Doris lykkelige Formæhling?

Eur. Men Gudens Gvar var ey . . .

Tir. Det var kun et opspundet Verk

For at undgaae Filindes hidfige Modset-
 telse.

Eur. (O Smerte! o jeg Ulykksalige!)

Tir. Nu seer du at der er indtet Haab for dig.

(gaar.)

V. Scene.

Eurilla, derefter Filindo.

Eur. Hvad hialp det mig nu at jeg gjorde Bold
 Paa min Kierlighed? Siig mig nu o
 Glistige Elskere

Om det er nyts at forstille sig?

Fil. Eurilla!

Eur. Hvorledes?

Du her? Skynder du dig ey til Templen

For

Spettatore ancor tu dell' imeneo,
Che Tirsi stringe all' Infedel tua
sposa?

Fil. Ah che mai dici? oh Dio!

Eur. Asficurolo a me Tirsi poc' anzi.

Fil. E pur fia ver?

Eur. Non odi ormai, che il Tempio
Tutto rissuona? Ardon gli odori,
E ogn' un chiama felici, e Tirsi, e
Dori.

Fil. Più perfida incostanza udisti mai?

Enr. L' udii pur troppo, o Dio!
Che se grande è il tuo duol, è uguale
al mio.

Quel caro mio pastore
Più fido a me non è!
Oh Dio! dov' è l' amore?
Dov' è la bella fè?
Oh povero mio core
Che mai farà di te?
Vuò sospirar, e piangere,
Ma forse l' infedele
Al suon di mie querele
Si riderà di me.

(parte.)

Sce-

For og at være Tilskuere til Brylluppet
Som Tirsis holder nu med din troeløse
Brud?

Fil. Ach hvad siger du mig vel? o Guder!

Eur. For et Øjeblik forsikrede Tirsis mig herom.

Fil. Og er det dog vel sandt?

Eur. Har du ey hørt at i Templen
Altting er i Bevægelse? Røgelsekarrene ere
tændte,

Og enhver udraaber baade Tirsis og Do-
ris for lyksalige.

Fil. Har du nogen Tiid hørt skammeligere og
meere troeløs Ubestandighed?

Eur. Jo jeg har hørt det alt for vel, o Guder!
Ehi hvis din Sorg er stor, da er den lige
med min.

Min allerkiereste Hyrde

Er mig ey meere troe!

O Guder! Hvor er den forrige
Kierlighed?

Hvor er den Oprigtighed hand
lovede mig?

O mit Elændige Herte

Hvad skal der blive af med dig?

Jeg vil sukke, og græde da,
Men maaskee den Troeløse
Bed at høre min Klage
Vil lee af mig.

(Gaar.)

IV.

Scena VI.

Filindo solo.

Amor crudele un barbaro dolore
Inventar mai potevi

Più fier di quel ch'io proyo? Gelo, avvampo,

Sudo, tremo; ah ch'io mi sento morir!

Dori infedele! innumana! spergiura!

Così tradirmi! --- e voi barbari Dei!

Perche ferbarmi a un così atroce colpo?

Oh me infelice! ahi lasso! -----

Ma che prò tanti gemiti,

Tanti lamenti? E la perfida intanto

Fra le braccia al rival di me fa scorno,

Giubila, e applaude al tradimento iniquo!

Ingiusti siete o Dei, se l'ira vostra

Non fulminate sulla copia rea -----

Ma orribil tuon minaccia! ---- cadon fulmini! -----

Dirocca il tempio infame! ---- Furie orrende! -----

Si scatena l'inferno! ----

Spa-

VI Scene.

Filindo allene.

Grumme Kierlighed! Kunde du vel opfinde
 En meer barbarisk Piinsel, eller
 Haardere end den jeg liider? Jeg bliver kold,
 mit Hierte er beflemt,

Jeg Sveeder, Ja jeg skielver tillige; ach jeg
 foler Dødens Angest!

Troeløse! umenneskelige! forsrone Doris!
 Bedrager du mig saaledes! Og I barbar-
 riske Guder!

Hvorfore har I beskiftet mig sligt et gruelig
 Hiertestød?

O jeg Ulyksalige! Ach jeg lides!

Men hvortil hjælper det, at jeg sørger og
 Klager mig saa meget? Og den Utrøe imidlertid
 I min Medbeyleres Arme driver spot med mig,
 Ja fornøyer sig over, og roeser sit ubillige Be-
 dragerie!

O Guder I ere Uretfærdige, hvis I med Jeres
 Breede

Og Lynild en slaer ned paa det Misdæderske
 Vær

Men lad dem blive truede med forfærfkelig Tor-
 den! . . . lad Lynild falde!

Glaae den skammelige Tempel til Grunde! . . .
 Lad forfærfkelige Furier!

Lad Helveløs af sine Lænker!

Spavento agli empì! --- Ah nò, vindici Dei
 Fermate, e il vostro sdegno
 Sfoghi tutto a mio danno. Un colpo solo
 Dia fine a miei martiri.
 Ma che vi feci mai Numi crudeli?
 Mi negate il morir! Sarò ministro
 Io stesso a miei tormenti atroci. Oh morte!
 Ah misero Filindo! ahi duolo! ah sorte!

Dov' è? S' affretti

Per me la morte,

Poveri affetti!

Barbara sorte!

Perche tradirmi

Sposa infedel?

Lo credo appena:

L' empia m' inganna!

Questa è una pena

Troppo tiranna,

Questo è un tormento

Troppo crudel.

(parte)

Scena VII.

Gran bosco aperto.

Dori poi il Satiro con un gionco in mano.

Dor. Santi Numi del ciel! che fia Fi-
 lindo?

Til Frygt for de Skamløse ! Ach nej , I
 hævnens Guder
 Holder inde , og lad eders Breede
 Gaae ud til min Skade. Lad et Stod allene
 Giøre Ende paa mine Plager.
 Men hvad har jeg vel giordt jer gruesomme
 Guder ?

I nægter mig Døden ! Jeg skal selv giøre Ende
 Paa min græffelige Piine. O Død !
 Ach Elændige Filindo ! ach Sorg ! ach Skiebne !
 Hvor er Døden ? hvi skynder

Den sig en til mig ?
 Ulyksalige Kierlighed !
 Barbariske Skiebne !
 Hvorfor bedrager du mig
 Troeløse Brud ?

Jeg fand. neppe troe det :
 Den Ugudelige bedrager mig !
 Denne er en Plage
 Som er aldt for utaalelig,
 Ja en Piine
 Som er aldt for haard.

(gaar.)

VII Scene.

En stor aaben Skov.

Doris derefter Skovtrolden , med et Baand
 af Røer i Haanden.

Dor. Hellige Guder i Himmelen ! hvor mon
 Filindo er ?

Il ricerco per tutto, e non lo trovo!
Forse l'ingordo mostro?---- Oh Dio!
Jo gelo

Solamente in pensarlo.

Sat. (Oh quì stà l'altra Ninfa.)

Dor. E' forse al Tempio?

Sat. (Tutta è pensosa: forse che a me pensa.)

Dor. Me n'avrebbe avvertita.

Sat. (Questa volta
Non fallerà la frode.)

(Provandosi.)

Dor. Ma perche da me lungi ~~mi~~

Sat. Or non mi scappi.

(cingendola col gionco.)

Dor. Aita o Numi!

Sat. T'accheta: Siam soli.

(Tirandola, e legandola a un albero.)

Dor. Liberatemi o Dei!

Fulminate costui!

Sat. Questa volta ci sei.

(Incomincia a oscurarsi il tempo.)

Dor. Abbi pietà di me.

Sat. Non v'è pietade.

Dor.

Jeg søger overaldt efter ham, og jeg finder
ham ey!

Maaſkee det glubende Udyr? o Guder!

jeg bliver iiskold

Allene ved at tænke derpaa.

(Skabt.) Ah her er den anden Nymphe.)

Dor. Hand er maaſkee i Templen?

(Skabt.) (Hun er gandske Tankefuld: Maaſkee
hun tænker paa mig.)

Dor. Hand havde dog nok ſagt mig det.

(Skabt.) (Denne Gang

ſkal mit Puds ikke gaae glip.)

(Prøver hvorledes hand vil gjøre.)

Dor. Men hvorfor ſaa langt fra mig o o o

(Skabt.) Nu ſkal du ikke løbe bort.

(ſlaaer Baaudet om hende.)

Dor. Hielp o Guder!

(Skabt.) Hold din Mund: vi er allene.

(han trækker hende hen til et Træ og
binder hende.)

Dor. Frie mig o Guder!

Slaae denne med Lynild!

(Skabt.) Denne Gang ſkal du bie.

(Luften begynder at blive mørk.)

Dor. Hav Medliidenhed med mig.

(Skabt.) Her er ingen Barmhiertighed.

Dor. Lascia, che vien alcun.

Sat. Non vien nissuno.

(Tuona.)

Dor. Vedi che irato è il ciel.

Sat. Non ho paura.

Dor. Barbaro, indegno!

(Cade un fulmine che uccide il Satiro.)

Sat. Ohimè!

Dor. Respiro. Il cielo

Ha esaudito i miei voti. Almen
passasse

Qualche pastor pietoso -----

(Vedendo in lontano un Mostro orribile,
che s'avvanza a poco a poco)

Ma parmi di veder ----- Misera Me!
Orribil mostro a me rivolge i pas!
Numi clementi aita! Oh me in-
felice!

Che fia di me! ---- S'appressa! ----
aita o Dei! ----

Poverò mio Filindo! ----

Ne morai di dolor ----- potesfi al-
meno

Gli

Dor. Lad være, der kommer nogen.
(Skovt.) Der kommer ingen.

(det 'fordner,)

Dor. Hører du Himlen er breed.

(Skovt.) Jeg er ikke bange.

Dor. Gruesomme, Uværdige!

(Synild slaaer ned og slaaer Skovtrolden ihjel.)

(Skovt.) O ve mig!

Dor. Nu kommer jeg til mig selv igien. Him-
melen

Har hørt mine Bønner. Gid der i det
ringeste

Maatte komme nogen medlidende Hyrde
her forbie

(hun seer et sælt vanstabt Udbr., som nær-
mer sig langsom.)

Men mig synes jeg seer Jeg elændige!
Der kommer et forfærdelig Vandskab
ning til mig!

Milde Guder hielper mig! O jeg Ulyk-
sige!

Hvor vil det gaae mig! Den kommer
nær! hielp Guder!

Min fattige Filindo!

Du vil døe af Sorg! gid jeg i det
ringeste kunde

Gli ultimi miei respiri tramandarti!----

Oh Dio! === pieta! === Misera! === aita! ===

Scena VIII.

Filindo, e detta, indi Ergasto con stuolo di pastori, venendo dal Tempio.

Fil. Oh Numi!====

Lascia mostro crudele.

(gli scocca il dardo, e l'uccide.)

Dor. Assistetelo o Nummi!

Erg. O ciel! che miro!

(Arrestandosi in dietro al veder uccidere il mostro.)

Fil. Però la belva. Or salva sei. Ti sciolgo.

(scioglie Dor.)

Erg. Ecco sciolto l'Oracolo!

Correte amici; adorate in Filindo

(a pastori.)

Il vostro Rè.

Dor. Sol tua mercè respiro.

Fil. Oh Dio perdona o bella ----

(Ergasto con gli altri pastori s'avvanzano, e s'inginocchiono.)

Erg. Permetti Eccelfo Re che unil prostrati
T'adoriamo primieri====

Fil. Che fia? Sorgete.

Erg. L'oracolo parlò, fur questi i sensi:

„Regni con libertà,

„Chi dall'artiglio toglie,

„Del

Stille dig mine sidste Sukke !

O Guder! Barmhiertighed! Jeg elændige!
Hielp!

VIII Scene.

Filindo og forrige, derefter Ergasto med en
haab Hyrder som kommer fra Templen.

Fil. O Guder!

Holdt du græsselige Udyr.

(Skyder en Piiil og dræber det.)

Dor. O Guder hjælper ham!

Erg. O Himmel hvad seer jeg?

(bliver staaende afside og seer Udyret bliver
dræbt.)

Fil. Udyret er dræbt. Nu er du frelst. Jeg
løser dig?

(hand løser Doris.)

Erg. See nu er Gudernes Svar oplyst!

Skynd jer mine Venner; ærer Filindo

(til Hyrderne.)

Som er. eders Konge.

Dor. Jeg lever aliene ved din Hielp.

Fil. O Guder forlad mig o Allerdenligste

Erg. Tillad o store Konge at vi ydmygeligen
nedkaster os

For dig som de første der viiser vores skyldige
Pligt

Fil. Hvad vil det siige? Staaer op.

Erg. Guderne har svaret, deres Ord vare disse:

„Den skal regiere med Enevoldsmagt,

„Som befrier en Nymphe som er i Fare,

„Del mostro insidiator esposta
Ninfa.

Dor. Oh giubilo!

Fil. Come?

Erg. Tutto saprai. ===

Scena ultima.

Detti, Eurilla con seguito di pastorelle,
indi Tirsi.

Eur. Permetti o mia Regina, che a tuoi
piedi ===

(volendo inginocchiarsi.)

Dor. Dolci Compagne, oh Dio! forgete.

(Dori abbraccia Eurilla.)

Tir. Pera,
Pera l'ingorda belva pel mio braccio.

Erg. Però la belva: Filindo l'uccise.

Tir. Oh forte!

Fil. E fia che Dori me non sdegni?

Dor. E d'onde mai puoi dubbitar?

Fil. Eurilla =====

(Accennando ad Eurilla.)

Eur. Ma Tirsi =====

(Accennando a Tirsi.)

Tir.

„Fra et græffeligt Dyr som lurer paa hende.

Dor. O hvilken Glæde!

Fil. Hvorledes?

Erg. Du skal faae alting at viide=====

Sidste Scene.

De forrige, Eurilla med Følge af Hyrdinder,
derefter Tirsis.

Eur. Tillad o min Dronning, at for dine
Fødder====

(vil falde paa Knæ.)

Dor. Kiære Selskabs Systre, o Guder! staaer
op.

(Doris omfavner Eurilla.)

Tir. Det skal doe,
Ja det glubste Dyr skal doe for min Haand.

Erg. Udyret er dræbt: Filindo har slaet det
ihjel.

Tir. O Skiebne!

Fil. Og er Doris ey breed paa mig?

Dor. Hvorledes fand du tvivle paa min Bestan-
dighed?

Fil. Eurilla har dog sagt at====

(viiser til Eurilla.)

Eur. Men Tirsis sagde mig====

(viisende til Tirsis)

Tir.

Tir. Fola inventata
Dall' amor suggerita

Fil. Ah caro Tirsi,
Ormai vadan trofeo della virtude
I deliri del core,
Che d' un ingiusto amor fu già ca-
pace.

Filindo ti da pace;
E se stai per cader, t' offre la destra
Per sostenerti; associato al Trono
Tu meco regnerai, se Rege io sono.

Erg. O d' egregio valor prove ammi-
rande!

Dor. O generoso core!

Eur. Anima grande!

Tir. Mio Prence, io mi confondo

Fil. Con affetto t' abbraccio.

Tir. Sia d' eterna amicizia un dolce laccio.

Fil. Ma più l' alma non soffre
Sospender i suoi Voti
All' adorata Dorì.

Tir. Alla mia bella Eurilla
Corro ad offerir di questo sen gli
ardori.

Fil.

Tir. Det var opspunden Verf
Som Kierlighed kom mig til . . .

Fil. Ach kiere Tirsis,
Lad Hiertets Bildfarelse nu herefter
Være vores Dyds Geyervindings-Tegn,
Som har overvundet en uretmæssig Kier-
lighed.

Filindo tilbyder dig Fred,
Ja om du end var i Fald, saa byder jeg
dig min Haand
For at holde dig op; Du fand være halft
med
Med mig i Tronen og Regieringen, der-
som jeg bliver Konge.

Erg. O berømmelige Prove paa Høymodighed
og Tapperhed!

Dor. O Edelmødige Hierte!

Eur. O høye Siel!

Tir. Min Fyrste, jeg standser . . .

Fil. Jeg omfavner dig Kierligen.

Tir. Lad vores Venstabsbaand være Ewig.

Fil. Men min Siel fand en die længere
Gnden den naaer sit Onske
Alt eye den tilbedelige Doris.

Tir. Jeg skynder mig til min deylige Eutrilla
Alt byde hende igien mit Hiertes inderlige
Kierlighed,

Fil.

Fil) a. 2. Dopo l' ombre del duol splen-
Dor.) de il conforto.

Eur.) a. 2. E dopo le tempeste io giungo
Tir.) in porto.

CORO.

Di Delo la sponda
 Innondi il piacer,
 E l' eco risponda:
 Ogn' un dee goder.

FINE.

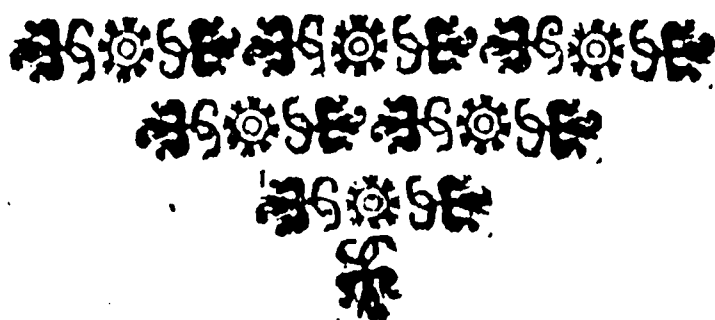
Fil.) Begge 2. Efter Gørge: Sker fremstinde
Dor.) ner Trøsten.

Eur.) Begge 2. Og efter Stormen kommer
Tir.) jeg i Havn.

C O R U S.

Lad Deli Landbredde
Oversvømmes af Glæde,
D gid Ecó maa svare:
Alle skal leve fornøiede.

E N D E.

BH. CHRISTENSEN

